Kristillinen miestenlehti

Tosimies

25 vuotta 2001-2026

5/26 7,00 €

Isänpäivä-extra

Mukana mm.

- Miko Puustelli
- Lauri Huttunen
- Pentti Tuppurainen
- Toni Linjama
- Jari Sinkkonen

25. vuosikerta

▶ **KUSTANTAJA**
Faktapro Oy
Jänismäki 1 A
02940 Espoo
puh. (09) 54 79 74 10
info@faktapro.fi

▶ **TOIMITUS**
Jänismäki 1 A
02940 Espoo
puh. (09) 54 79 74 10
toimitus@tosimies-lehti.fi

▶ **PÄÄTOIMITTAJA**
Kimmo Janas
puh. 050 912 7332
kimmo.janas@tosimies-lehti.fi

▶ **ISSN 1458-3224**

▶ **KUVANKÄSITTELY**
Faktapro Oy/Petri Janas

▶ **PAINO**
KTMP Group Oy Ab
Mustasaari

▶ **ILMOITUSHINNAT 2026**
(+ alv 25,5 %)

	mv	2-väri	4-väri
1/1	1.150 €	1.350 €	1.600 €
1/2	670 €	850 €	1.000 €
1/4	400 €	500 €	570 €
1/8	240 €	270 €	350 €

▶ **TILAUKSET**
Kestotilaus: 40 € (6 numeroa/vsk)
Määräaikaistilaus: 45 € (12 kk)
tilausmaksut sis. alv 10 %
tilaukset@tosimies-lehti.fi
www.tosimies-lehti.fi
puh. (09) 54 79 74 10

▶ **KANSI**
Iskän kanssa on mukava harrastaa.
© Mael Balland / Unsplash

Sisällys 5 / 2026

3 **Pääkirjoitus**

4 **"Jumalan avulla mahdottomasta on tullut mahdollista"**

6 **Suurperheen isä Miko Puustelli**

9 **Isättömyyden tunteesta eroon Raamatun sanalla**

12 **Nuorena tehty päätös viitoittanut elämää**

16 **Lastenkasvatuksessa on pula miehistä**

20 **Sana Karmel-vuorelta 21. osa**
• **Isänpäivä: matka kypsyyteen**

22 **Pentti Tuppurainen ei piilottele uskoaan**

26 **"Jeesus on miehelle paras esikuva"**

29 **Pohojammaan kautta...**
• **Isänmaa**

30 **Luja usko vie läpi harmaan ja mustankin kiven**

31 **Sopanen!**
• **Kontrollin kolhimat**

32 **Kyösti Nevalalle yrittäjyys on verissä**

34 **Eihän rallia voiteta, jos siellä pelätään**

38 **Fredrik Ekholmin Israel-kronikka**
• **Historiallinen Raamattumaraton 2026**
– Jumalan sana voi muuttaa kansakunnan

40 **Tosimies lukee**
• **Peter Tsukahira: Korvaamaton**
• **Erkki O. Auranen: Nosta pääsi, poika!**
• **Marko Maunula: Arvoitus nimeltä Amerikka**
– Yhdysvaltain tie siirtokuunnista supervallaksi
• **Jukka Härkönen & Atte Husu:**
Kilsoja, kunniaa ja kyyneleitä
– Urheilumanagerin muistelmat

42 **Lukijan kynästä**
• **Maailmanloppu – pitäisikö kristittyjen kaipaavasti odottaa vai pelätä?**
• **Korjaantuuko auto rukouksella?**
• **Hätä Suomen lapsista ja nuorista**

44 **Tosimies testaa:**
• **Cupra Raval Endurance**

46 **Tosimies testaa:**
• **Peugeot E-5008**

▲ Kääntöpiiri seurakunnan johtava pastori Miko Puustelli on iloinen, että perheessä voidaan lasten kanssa keskustella mistä tahansa aiheesta.

▲ Kuhmon nimismies Pentti Tuppurainen antoi aikoinaan Jeesukselle avoimen valtakirjan elämäänsä, ja on kulkenut Hänen johdatuksessaan siitä lähtien.

▲ Kimi Räikkösen mielestä ralli on ehkä rata-ajoa vaarallisempaa, mutta jos alkaa pelätä, niin on valinnut väärän lajin.

▲ Cupra Raval on mielenkiintoinen uutuus espanjalaisvalmistajalta.

Isien vanhempainvapaat puhuttavat

Kesän aikana on kovasti kirjoiteltu lehdissä isien pitämistä tai pitämättä jättämistä vanhempainvapaista.

Kun viitisen vuotta sitten Kelan maksamien vanhempainrahapäivien määrästä miesten osuus oli runsaat 10 prosenttia, se oli viime vuonna jo vajaa 23 prosenttia. Yksi syy muutokseen on varmaankin elokuussa 2022 voimaan tullut perhevapaauudistus, joka pyrki lisäämään isien vanhempainvapaita ja vapaiden joustavampaa käyttöä.

Eli parannusta on toki tullut, mutta vielä olisi isillä parannettavaa, sillä merkittävä osuus miehistä jättää edelleen käyttämättä mahdollisuuden vanhempainvapaaseen. Valtiontalouden tarkastusviraston mukaan matalimmassa tuloviidenneksessä noin 47 prosenttia isistä ei käytä vapaita. Syitä löytyy varmaan useitakin.

Mutta kuinka moni onkaan myöhemmin katunut päätöstään jättää vapaa käyttämättä ja luomasta lapseensa tunnesidettä aivan vauvasta lähtien.

Toisaalta lehdistä on saanut lukea myös uutisia, kuinka isien syrjintä työpaikoilla on lisääntynyt tuon perhevapaauudistuksen jälkeen. Ammattiliittojen tietojen mukaan miehiä on jopa kielletty jäämästä vapaalle tai uhattu työpaikan menettämisellä.

Mutta isät, jotka pitävät vanhempainvapaata, käyttävät sitä keskimäärin kolme kuukautta eli aikaisempaa pidempään. Eniten vapaita pidetään kesäkuukausina. Tuota kesän suosiota selittänee osaltaan se, että heinä-elokuussa Suomessa syntyy paljon vauvoja eli isät pitävät lasten syntymän yhteydessä hyvin usein vanhempainvapaansa.

Marraskuun alussa (2.-8.11.) vietetään 22. vuosittaista Miesten viikkoa teemalla Pojat on poikia – ja hyvä niin!

Poikia on monenlaisia; on vilkkaita, rauhallisia, herkkiä, suorasukaisia, puheliaita ja hiljaisempia. Jokainen tapa olla on yhtä arvokas, ja siksi pojat ansaitsevatkin tilaa kasvaa omannäköisikseen.

Meillä aikuisilla on tärkeä tehtävä nähdä, kuulla, ymmärtää, opastaa ja rohkaista poikiamme. Kun pojat kokevat kelpaavansa sellaisena kuin ovat, he oppivat arvostamaan myös muita.

Isyyttä arvostaen ja poikia rohkaisten,

K. Janas

Kimmo Janas
päätoimittaja

”Jumalan avulla mahdottomasta on tullut mahdollista”

Päivi Arvonen

Kenialainen Gilbert Wanjala, 51, ei koskaan oppinut tuntemaan omaa isäänsä. Hän sinnitteli vuosia lähes yksin, koska sukulaisetkin hylkäsivät hänet. Sitten hän päätti ottaa vastaan elämäänsä uskon ja Jeesuksen. Haasteet eivät hävinneet, mutta hän on saanut aktiivisena kristittynä kokea monta ihmettä, joissa Jumala on lähettänyt auttavia ihmisiä hänen elämäänsä.

Gilbert Wanjalalle sunnuntai on usein viikon ainoa vapaapäivä. Sunnuntaina aamupäivällä hänet löytää aina kirkosta yhdessä perheensä kanssa. Nyt Wanjalan ja Rachel-vaimon kanssa kotona asuu enää nuorin lapsi, 12-vuotias Vandersaah. Kaksi vanhempaa lasta, 18-vuotias poika Vartan ja esikoinen 24-vuotias tytär Vallary opiskelevat ammattioppilaitoksessa ja asuvat opiskelijaasuntolassa.

Tapaan Wanjalan syyskuisena sunnuntaina hänen kotikaupungissaan Naivashassa, joka on pieni kaupunki noin sadan kilometrin päässä Kenian pääkaupungista Nairobista. Sunnuntai on ollut poikkeuksellinen; Wanjala joutui jäämään pois kirkosta rintakivun vuoksi. Tapaamistamme hän ei kuitenkaan peruuttanut. Myöhemmin hän viestitti, että hänellä oli diagnosoitu keuhkokuume ja lääkärin antaman pistoshoidon ansiosta hän oli jo paremmassa kunnossa.

Wanjalalla ei olisi ollut varaa lääkäriin, mutta ulkomaalainen tuttava oli maksanut lääkärissä käynnin ja hoidon.

– Jumala on monta kertaa lähettänyt hädän hetkellä avukseni ihmisiä, jotka ovat auttaneet. Mikään vastoinkäyminen ei voi lannistaa minua, koska luotan niin vahvasti Jumalaan ja siihen, että hän auttaa, Wanjala sanoo.

Lapsuudessa usko oli elämässä läsnä vain etäisesti. Wanjala eli lapsuutensa äitinsä äidin kanssa.

– Isoäiti oli katolilainen. Hän kävi kirkossa, minä en käynyt koskaan. Isoäiti opetti iltarukouksen, mutta se ei merkinnyt minulle oikeastaan mitään silloin, Wanjala kertoo.

Isä ja suku hylkäsi

Lapsuudesta puhuminen saa lähes kyyneleet Wanjalan silmiin.

– Lapsuuteni oli todella vaikea. Isäni ei välittänyt minusta. Olen ainoa lapsi äidilleni, mutta isälläni oli toisen vaimonsa kanssa kymmenen lasta. Hän ei ollut koskaan kiinnostunut edes kuulemaan minusta, eikä huolehtinut minusta tai äidistä.

Keniassa miehillä on monissa heimoissa ollut perinteisesti useampia vaimoja.

Wanjalan äiti oli sairas, eikä voinut käydä töissä. Wanjala eli suurimman osan lapsuudestaan äidin äidin luona setiensä kanssa. Myös isoäidillä oli terveydellisiä haasteita. Isoäidin maatilalla kasvatettiin maissia.

– Jo lapsena myin maissin perkuujätettä, josta sain pienen hinnan isosta kahden litran tölkistä. Säästin rahaa, jotta sain ruokaa ja vaatteita. Kenkäni olivat halvimmat mahdolliset muovisandalit ja vaatteeni olivat aina täynnä reikiä. Isoäiti kyllä välitti minusta, mutta rahaa meillä ei ollut.

Wanjala lopetti koulun 15-vuotiaana

– Vuodet koulun lopettamisen jälkeen olivat elämäni synkimpiä. Turrutin tunteitani kotipolttoisella alkoholilla, olin väkivaltainen ja aggressiivinen. Pakenin poliisin pidätystä ja päädyin nykyiseen kotikaupunkiini Naivashaan.

Tätä aiemmin Wanjala oli asunut hetken sukulaistensa kanssa Mombasassa rannikolla. Yksi hänen serkuistaan kuoli ja sukulaiset syyttivät Wanjalaa serkun tappamisesta. Välit sukulaisiin katkesivat lähes kokonaan.

– Tajusin, että minun pitää muuttaa elämäni. Menin keskustelemaan papin kanssa ja annoin elämäni Jeesukselle. Tämä tapahtui vuonna 2002, kun olin 27-vuotias. Vuotta aiemmin olin mennyt naimisiin. Siitä lähtien usko on ollut tärkeintä elämässäni. Usko on ainoa tuki ja turva vaikeuksien keskellä.

Kymmenykset kirkolle

Noin 80 prosenttia Kenian noin 56 miljoonasta kansalaisesta on kristittyjä. Moni on Wanjalan tavoin aktiivinen kristitty. Kenialaisten kristittyjen joukossa on niin anglikaanisen kuin katolisen kirkon jäseniä sekä vapaiden suuntien kristittyjä. Helluntaikirkolla on vahvaa kannatusta. Myös Wanjalan henkinen koti on helluntaikirkossa.

– Uskonto on valitettavasti monille pastoreille bisnestä. Raamattu opettaa antamaan kymmenykset tuloista kirkolle ja moni kenialainen kristitty tekee niin. Jotkut pastorit saarnaavat, että saat siunauksen vain, jos annat rahaa. Olen ymmärtänyt, ettei siunaus tule pakolla vaan vapaaehtoisella auttamisella.

Wanjala on kerran vaihtanut kirkkoa. Hänelle tuli tunne, ettei aiemman kirkon pastori välittänyt kuin rahasta. Hän löysi toisen kirkon ja pastorin, jonka kokee aidosti välittävän seurakuntalaisista.

Wanjalan taloudellinen tilanne on haastava. Hän tekee kahta työtä, mutta rahat eivät silti riitä edes liharuuan ostamiseen perheelle. Hän on työssä kahdeksan tuntia päivässä kuutena päivänä viikossa majatalossa, jossa hän tekee kaikkea mahdollista ruuan valmistuksesta ja asiakaspalvelusta puutarhan hoitoon ja rakentamiseen. Lisäansioita hän hankkii moottoripyörällään, jolla hän kuljettaa niin asiakkaita kuin tavaralähetyksiä.

Wanjalan kaksi vanhempaa lasta opiskelevat ammattitutkintoa.

– Minulla ei olisi varaa maksaa heidän koulumaksujaan. Jumalan ihmeestä heille on löytynyt ulkomaalaiset sponsorit, jotka ovat sitoutuneet maksamaan koulutuksen. Olen tästä äärettömän kiitollinen.

© Wanjalan kotialbumi

Jumala tekee mahdottomasta mahdollista

Wanjala näkee koko elämänsä Jumalan huolenpidon toteutuneena ihmeenä.

– Olen todella kiitollinen, että Jumalan avulla voin olla hyvä roolimalli lapsilleni, vaikka minulla ei ollut lapsuudessani isää eikä hyvää miehen mallia, Wanjala sanoo.

Hän koki vahvasti, että siteet menneisyyteen katkesivat, kun hän antoi elämänsä Jeesukselle.

Hyvänä roolimallina olossa hän pitää tärkeänä sitä, että pystyy välittämään lapsilleen uskoa parempaan huomiseen.

– En halua näyttää heikkoutta lapsilleni. Sanon aina kaiken olevan hyvin tai ainakin pian järjestyvän. Jos olisin epätoivoinen lasteni edessä, he voisivat vaikkapa säälistä jättää koulun kesken ja mennä töihin helpottaakseen tilannetta. Haluan antaa toivoa lapsilleni, sillä isän heikkouden näkeminen vie lasten uskon parempaan.

Wanjalalla on paljon kokemuksia Jumalan konkreettisesta avusta, joka on tapahtunut ulkopuolisen auttajan kautta.

Avioliiton alkuaikana Wanjalan vaimo oli pitkään sairas ja niin heikko, ettei kyennyt huolehtimaan hygieniastaan. Wanjala teki pitkiä työpäiviä fyysisesti raskasta työtä kukkafarmilla. Kotona odotti toinen työpäivä: hänen piti laittaa ruokaa, siivota, auttaa vaimoa ja nelivuotiasta tytärtä peseytymään.

– Olin niin väsynyt ja epätoivoinen, että aloin ymmärtää niitä, jotka tappavat perheensä ja itsensä kun eivät näe mitään ulospääsyä tilanteesta. Rukoilin ja annoin asian Jumalan käsiin. Sitten yksi naapurini ihmetteli, ettei ole nähnyt vaimoani aikoihin. Hänellä oli varallisuutta ja hän tarjoutui viemään vaimoni sairaalaan.

Vaimolla todettiin malaria, lavantauti ja keuhkokuume. Kahden päivän hoidon jälkeen hän oli jo huomattavasti paremmassa kunnossa.

– Jumala tuli apuun. Hän vastaa, kun pyydämme apua ja turvaamme Häneen.

Suurperheen isä Miko Puustelli

Kimmo Janas

Yhdeksän lapsen isä ja kahden lapsenlapsen isoisä Miko Puustelli on monessa mukana, mutta nostaa kuitenkin perheen arvoasteikossa korkeimmalle sijalle.

Miko Puustelli syntyi lokakuussa 1976 Asikkalassa, Vääksyssä, jossa vietti kolme ensimmäistä elinvuottaan.

Vesivehmaan Säiliövalmisteella töissä ollut isä koki Jumalan kutsuvan häntä Valtakunnan työhön, joten hän siirtyi kiertäväksi evankelistaksi. 1979 isä kutsuttiin Kauhajoen helluntaiseurakuntaan pastoriksi, ja perhe muutti Asikkalasta Kauhajoelle.

– Siellä vietin seuraavat kymmenen vuotta, ja sieltä minulla on voimakkaita kokemuksia lasten leireiltä ja pyhäkoulusta, kuinka Jumala kosketti. Eli täytyin jo pienenä poikana Pyhällä Hengellä ja sain myös kielilläpuhumisen lahjan, kun toiset lapset rukoilivat puolestani, Miko Puustelli muistelee. – Se oli sellaista ylivainiolaisuuden aikaa, että siellä meni jalat alta ja suusta alkoi tulla omituista kieltä.

Miko Puustelli toteaa olevansa aika vilkas kaveri, ja Nina-vaimon on täytynyt kantaa usein vastuu lapsista kotona, kun isä on kiertänyt eri tapahtumissa puhumassa.

Vuonna 1989 tuli muutto Kymenlaaksoon, jossa isä aloitti työntekijänä Kouvolan helluntaiseurakunnassa.

– Siinä vaiheessa siirryin yläasteelle ja nämä Jeesus-hommat jäivät, tein ihan tietoisen valinnan jäädä sivuun, kun maailma alkoi vetää puoleensa.

Kääntöpiiri seurakunnan johtava pastori Miko Puustelli on iloinen, että perheessä voidaan lasten kanssa keskustella mistä tahansa aiheesta.

Nimi takaa laadun

Vuonna 1994 Mikon ollessa 18-vuotias isä sai kutsun Floridaan kotikirkon pastoriksi, ja perhe muutti Yhdysvaltoihin.

– Asuin välillä Floridassa ja välillä Suomessa, jossa suoritin mm. asevelvollisuuteni. Olin vähän aikaa myyjänä Puustelli-keittiöillä, jolla ei muuten ole mitään tekemistä sukumme kanssa. Muistan, kuinka hain sinne aikanaan töihin ja kirjoitin työhakemukseen allekirjoitukseni alle ”Nimi takaa laadun”, ja sain paikan, Miko Puustelli naurahtaa muistoilleen ja kehaisee: – Ja olin muuten hyvä myyntimies…

Vuoden 1998 loppuvuonna hän sitten palasi Floridaan.

– Uudenvuodenaattona lähdin ulos Eija Merilän tyttären Nina Kymäläisen kanssa, ja kahden kuukauden ja kuuden päivän kuluttua meillä oli häät!, kertoo nopeista liikkeistään tunnettu Miko Puustelli. – Olimme hakemassa joitakin papereita virastosta, jossa oli tarjolla myös Marriage Licence-lomakkeita ja päätimme ottaa niitäkin kaiken varalta mukaan. Mutta niissä oli ylättäen tietty erääntymispäivä, joten menimme nopeasti naimisiin, ettei tarvitsisi ostaa uusia lupia.

Vihreä nojatuoli

Nuori pari ehti olla naimisissa kuukauden verran, kun Miko lähti käymään silloisen nuorisopastorin Lasse Ripatin luona muutaman uskovaisen nuoren miehen kanssa.

– Lasse teki siinä meille iltapalaa, spagettia ja jauhelihakastiketta. Me olimme sellaisia parikymppisiä ja Lasse kolmekymppinen.

Yllättäen Ripatti oli kysynyt kesken ruoanlaiton: ”Miko, annatko elämäsi Jeesukselle?”

– Minulta tuli kuin apteekin hyllyltä, että mikä ettei. Ja Jumala otti sen tosissaan, koska sillä tiellä tässä ollaan.

Muut läsnäolijat kerääntyivät rukoilemaan Mikon ympärille, joka polvistui vihreän nojatuolin viereen.

– Hieman hymyilin siinä, koska helluntaiveljillä oli vauhti päällä rukoillessaan puolestani. Mitään ihmeellistä ei kuitenkaan tapahtunut, kaakeleita ei pudonnut seiniltä eikä maa järissyt. Mutta kun nousin ylös, tunsin, kuinka rauha laskeutui sisälleni eli se Jumalan kaipuu oli täytetty. Evankelistasydän lähti heti toimimaan, ja sanoin kavereille, että nyt lähdetään, koko Florida tulee uskoon.

Uskonasioista oli toki puhuttu kotona, mutta sen paremmin Miko kuin Ninakaan ei kokenut ajan olevan kypsä vielä henkilökohtaiselle ratkaisulle. Mutta kun miehen paluu iltapalalta viivästyi, vaimo arvasi miehensä tulleen uskoon.

Miko tuli uskoon keskiviikkoiltana ja todisti seurakunnassa jo seuraavana sunnuntaina. Vaimo itki koko todistuksen ajan ja ajatteli, että hienoa, että Miko tuli uskoon, mutta hän ei ole vielä valmis. Mutta sitten hän sanoi Jumalalle, että jos ylistyksen vetäjänä ollut Kale Vaija tulee kysymään häneltä, että annatko elämäsi Jeesukselle, hän vastaa myöntävästi.

– Ja sillä hetkellä, kun Nina sanoi tämän mielessään, Kale jätti biisin kesken ja astui lavalta alas ja kysyi: ”Mitäs Ninni, annatko elämäsi Jeesukselle?”, Miko kertoo leveästi hymyillen. – Ja mikä parasta, minä, siskoni ja hänen miehensä tulimme kaikki uskoon saman viikon sisällä.

Myöhemmin Puustellit muuttivat Ripatilta vapautuneeseen asuntoon, ja siellä oli edelleen tuo vuokranantajan omistama vihreä nojatuoli.

– Yllättäen löysin eräästä kaupasta nojatuoliin sopivan samanvärisen vihreän jalkajakkaran. Kun aikanaan muutimme omaan taloon Floridassa, ostin vuokranantajalta nojatuolin itselleni, ja se on vielä tänä päivänäkin jalkajakkaran kanssa meillä Uuraisilla muistuttamasta tuosta iltapäivästä vuonna 1999, Miko Puustelli hymyilee.

Puustellin klaaania.

Matka jatkuu ja perhe kasvaa

Kun Puustellit muuttivat Suomeen 2003–2004 vaihteessa, perheessä oli jo kolme lasta – Julia, Angelina ja Aaron.

Isossa Kirjassa opiskelun jälkeen Miko aloitti lokakuussa 2004 Ilmajoen helluntaiseurakunnan työntekijänä. Vuosina 2007–2016 hän toimi Uuraisten helluntaiseurakunnan pastorina ja seuraavat kolme vuotta kiertävänä evankelistana. 2019 Miko Puustelli aloitti Lahdessa nykyisessä työssään Kääntöpiiri seurakunnan johtavana pastorina. Ehtiväisenä miehenä hän oli myös perustamassa vuonna 2021 Äänekoskelle Herätyskeskusta, joka muutti tämän vuoden elokuun alussa Jyväskylään uusiin tiloihin.

Matkan varrella perheeseen on siunaantunut kaikkiaan yhdeksän lasta, joista esikoinen, Julia pääsi taivaaseen vuonna 2005.

– Seuraavana vuonna eli 2006 meille syntyi Nicholas, joka aina herättyään yö- tai päiväuniltaan hymyili leveästi ja tapitti isoilla silmillään. Se oli tärkeää, koska meillä ▶

oli ollut Julian kuoleman johdosta surua, ja sitten syntyi tällainen iloinen kaveri. Meille tuli siinä matkan varrella tunne, että me otamme vastaan niin paljon lapsia, kuin Jumala antaa. Eli niin tämä katras syntyi – ja mikä parasta, nyt meillä on jo kaksi lastenlastakin, 4-vuotias Valeria ja 4-kuukautinen William, Miko Puustelli kertoo silmät loistaen.

Haastattelua tehtäessä elokuun alussa perheessä asuu kotona vielä kolme nuorinta lasta, Jethro, Jordan ja Asher, kun Alissa ja Liliankin ovat muuttaneet omilleen.

Usko kaikessa mukana

Kaikki Puustellin lapset ovat uskossa.

– Meillä ei ole varsinaisia ”hengellisiä rituaaleja”, mutta alusta asti olemme rukoilleet lyhyen iltarukouksen lasten kanssa.

Siinä vaiheessa, kun Miko sai Jumalalta kehotuksen siunata Israelia, perheen iltarukous muuttui hartaushetkeksi.

– Me rukoilemme eri asioiden puolesta, jonka jälkeen jokainen lapsi saa siunata yhtä ihmistä tai asiaa. Ensin me kiitämme jostakin ja sen jälkeen siunaamme jotakin. Joskus saatamme lukea myös pienen pätkän Raamattua. Olemme myös opettaneet lapset siunaamaan Israelia.

Miko Puustelli muistelee, ettei häntä koskaan pakotettu lapsena mihinkään, vaan hän sai itse tehdä valintansa – joskin väärätkin.

– Minulla on vain hyvää sanottavaa vanhemmistani. Olen saanut kasvaa rakastavassa kodissa, jossa hengellisyys oli läsnä kodin ilmapiirissä koko ajan. Myös Nina sai syntyä uskovaan perheeseen.

Miko kertoo uskon olevan kaikessa mukana Puustellin perheessä.

– Mutta me emme ole sellaisia tu-

– En suinkaan ole mikään superisä, mutta olen todella onnellinen lapsistamme ja isovanhemmuus on muuten aivan mahtavaa!

puttavia vanhempia, vaan pyrimme kasvattamaan omalla esimerkillämme, hän toteaa.

Superpari

Miko Puustelli toteaa olevansa aika vilkas kaveri, ja vaimon on täytynyt kantaa usein vastuu lapsista kotona, kun isä on kiertänyt eri tapahtumissa puhumassa.

– Kunnioitan todella paljon Ninniä, sillä meillä on ollut vuosikausia lähes aina kaksi vaippaikäistä yhtä aikaa. Jos minä olen vähän kallellaan tosimieheen päin, niin Ninni on kyllä varsinainen supernainen. Olen todella kiitollinen, että Jumalan johti meidät aikanaan yhteen.

Perheen kaikki lapset ovat myös käyneet kasteella omasta tahdostaan.

– Aaron oli vielä eskarissa ilmoittaessaan halunsa kasteelle. Kysyin, että miksi, johon poika vastasi, että hän haluaa uida kokouksessa. Päätimme siirtää kastetta eteenpäin, kunnes hän ymmärtäisi kasteen merkityksen, ja vuoden päästä asia kirkastui.

Kun Aaron sitten kastettiin Uuraisten helluntaiseurakunnassa, isä kysyi yleisön edessä, miksi poika halusi kasteelle.

– Siihen Aaron vastasi, ettei hän halua helvettiin! Puustelli naurahtaa.

Perheen lapset eivät häpeä uskoaan, vaikka isä paahtaa menemään tiistai-iltaisin TikTokissa ja Facebookissa ylläpitämällään Rukouskanava Livellä.

– Itse teininä välillä häpesin uskon asioita, mutta meidän lapset eivät häpeä sitä lainkaan, ja kavereita juoksee edestakaisin kotonamme, myös tiistaisin Liven aikana, Miko Puustelli kertoo.

Hän on myös iloinen, että perheessä voidaan lasten kanssa keskustella mistä tahansa aiheesta.

– En suinkaan ole mikään superisä, mutta olen todella onnellinen lapsistamme ja isovanhemmuus on muuten aivan mahtavaa!

Miko Puustelli on kunnostautunut myös näyttelijänä seitsemässä elokuvassa. Tässä näyte "Pelkosenniemi 1939 – Unohdettu taistelu" elokuvasta.

Toni Linjama uskoo, että jokainen voi valmistautua miehuuteen, aviomiehenä oloon ja isyyteen käymällä läpi Raamatun ohjeita – ei suinkaan hankkimalla parhaat ammatit, hyvän terveyden ja henkilökohtaiset valmentajat.

Isättömyyden tunteesta eroon Raamatun sanalla

Kimmo Janas

XEE – Evankeliointi Elämäntapana ry:n toiminnanjohtaja Toni Linjama kannustaa miehiä etsimään Raamatusta ohjeita miehuuden ja isyyden identiteetin löytämiseen.

Toni Linjama syntyi ja vietti lapsuutensa Rovaniemellä taiteilijaperheessä; isä oli muusikko ja äiti taidemaalari ja piirtäjä. Perheessä oli myös Tonia vuotta nuorempi pikkuveli.

– Siinä kun isä kiersi ympäri Suomea läpi kaikki tanssipaikat, ravintolat ja hotellit, häntä ei kotona paljon näkynyt. Voi sanoa, että viisivuotiaaksi asti jouduin kasvamaan isättömänä.

Kun vanhemmille tuli ero, isä muutti mahdollisimman kauaksi Rovaniemeltä eli Helsinkiin, jolloin isä ja poika tapasivat entistä harvemmin.

– Olen jälkeenpäin ymmärtänyt, että hänellä ei ollut oikein sitä kykyä isyyteen, kuten ei hänenkään isällään ollut. Isättömyyden oire saattaa jatkua montakin sukupolvea, jos sitä ei katkaista, Toni Linjama pohdiskelee.

Hän muistaa, kuinka oli lapsena kateellinen naapurin pojille, joilla oli isä.

– Muistan, kuinka kaverit joskus haukkuivat omia isiään tyhmiksi tai huonoiksi, niin minä ajattelin sisimmässäni, että haluaisin juuri tuollaisen isän. Halusin vaikka huononkin isän, mutta kun ei ollut sitäkään.

Nuoren pojan identiteetti jäi vahvistamatta, koska isää ei ollut sitä tekemässä.

– Olin aika palasina jo pienenä.

Kovaa biletystä

Kun äiti löysi uuden miehen etelästä, perhe muutti Alastaroon.

– Sain siinä hieman nauttia kasvatti-isästä, ja opin maaseudulla tekemään töitä, josta olen iloinen. Mutta 17-vuotiaana päätin muuttaa pois kotoa ja menin töihin makkaratehtaalle. Ja sinne olisin varmaan jäänytkin, ellei Jumala olisi kutsunut raamattukouluun ja työhönsä.

Toni muistelee, että hänestä oli hyvää vauhtia tulossa isänsä kaltainen muusikko, joka lähtee kiertämään rockbändien kanssa ympäri maailmaa.

– Ajattelin, että ne saavat siitä elantonsa ja kaiken muunkin. Se oli sellainen unelma. Mutta kun kuvaan tulivat aika aikaisessa vaiheessa päihteet, ymmärsin, ettei tämä välttämättä voi olla kovin pitkä tie. Moni narkkari oli kuollut matkan varrella omaan oksennukseensa jne.

Hän myöntää ymmärtäneensä, että on vain yksi elämä, jonka jokaisesta päivästä oli otettava kaikki mahdollinen irti vauhdikkaasti ja rennosti.

– Loimaalla yksin asuessani sain erilaisia titteleitä. Yksikin kaveri sanoi, että sinä Toni olet kaupun-

gin kovin bilettäjä… Tuona aikana sain useammankin häädön vauhdikkaiden elintapojeni takia, Toni myöntää.

Usko tulee kuulemisesta

Kaveriporukan yksi jäsen, yläasteelta ja lukiosta tuttu Erkki ”Eepi” tuli yllättäen uskoon.

– Hän oli vakiovieras kämpillämme, mutta yhtäkkiä hän ei enää ollutkaan humalassa. Aikaisemmin Eepi oli ollut masennuksen kourissa, mutta nyt hän oli iloisempi ja vapautunut, Toni muistelee.

Eepi alkoi puhua joka kerta ystäviään tavatessaan Jeesuksesta ja Raamatusta ja heitti ystävilleen erilaisia kysymyksiä pohdittavaksi, oltiinpa sitten baarissa, kämpillä tai urheilukentällä.

– Hän kulki mukanamme, mutta kyllä me häntä arvosteltiinkin, varsinkin minä. Minä olin kirjoittanut aikanaan varsin ateistisen ylioppilasaineen, jolla pyrin todistamaan, ettei Jumalaa ole olemassa. Odotin aineesta l:ä, mutta sainkin vain c:n, joten olin todella pettynyt, Toni naureskelee.

Viikottaiset keskustelut Eepin kanssa alkoivat kuitenkin pikkuhiljaa vaikuttaa.

– Eepi ei luovuttanut, vaikka olin sanonut hänelle muistaakseni ainakin viisi kertaa, etten tule koskaan uskomaan. Sanotaan, että usko tulee kuulemisesta, eikä ateistikaan näköjään pysty välttämään sitä. Sydämeeni alkoi nousta kysymys, että mitä jos se Eepi puhuukin totta. Katsellessani baarissa tupakansavun haihtumista ilmaan aloin miettiä, että voisiko tässä elämässä olla muutakin.

▼ Perhe on peili, jossa katsotaan ja kohdataan toisemme.

Niinpä Toni alkoi lukea Raamattua – ensin salaa, mutta lopulta tunnusti sen Eepille.

– Sanoin hänelle, että minusta Raamattu tuntuu täydelliseltä kirjalta, Jeesuksen sanat eivät olleetkaan uskonnollisuutta, vaan ne puhuivat, että Jumala on oikeasti elävä. Jeesuksen sanoissa oli voimaa ja rakkautta, jotka porautuivat sydämeeni.

Ja jonkin ajan kuluttua Toni polvistui asunnossaan rukoukseen ensimmäistä kertaa elämässään.

– Sanoin Jumalalle, että minäkin haluan tuon pelastuksen, josta Eepi puhuu.

Täydellinen isä löytyy

Kahden viikon kuluttua Eepi tuli käymään ja kysyi, haluaisiko Toni antaa elämänsä Jeesukselle.

– Hän opetti minua rukoilemaan syntisen rukouksen. Mitään ei tapahtunut, mutta tiesin tehneeni ratkaisun.

Seuraavana päivänä makkaratehtaalla alkoi tulla tunteitakin. Makkaralaatikot tuntuivat kevyemmiltä ja koko olo oli rentoutuneempi.

– Sisimpääni tuli heti ensimmäisenä päivänä myös uudenlainen moraali ja ajatukset. Huomasin, etten pystynytkään enää varastamaan kakkosluokan ruokaa, jota olin tehnyt pitkään. Kirosanatkin alkoivat vähitellen jäädä pois jne.

Päivittäiset Raamatun lukuhetket ja keskustelut Jumalan kanssa tulivat Forssassa silloin asuneen Toni elämään. Jumalasta alkoi tulla hänelle isä.

▲ – Katsomme luottavaisina yhdessä tulevaisuuteen, koska se on Jumalan käsissä, ja Hän on luvannut meitä johdattaa, toteavat Leila ja Toni Linjama.

– Huomasin, että nyt ei ole hyvä isä vaan täydellinen isä, joka hyväksyy minut tällaisena kuin olen ja silti on pyhä ja oikeudenmukainen.

Tutustuttuaan Jumalaan isänä yhä syvällisemmin, jossain vaiheessa Toni kertoo tunteneensa pari päivää jopa kateutta Jeesusta kohtaan, koska Hän oli Tonin ”isoveli” ja siis lähempänä Taivaan Isää.

– Uskon, että jokaisella miehellä, joka on kokenut isättömyyttä, keskusteluyhteys todellisen Isän, Taivaan Isän kanssa auttaa keräämään ne maailman särkemät sirpaleet kasaan.

Forssan eri seurakuntiin juuri uskoon tullut Toni pääsi tutustumaan ystävänsä Eepin opastuksella. Hengelliseksi kodiksi löytyi helluntaiseurakunta, mutta itseään Toni kutsuu yhteiskristilliseksi.

– Seurakunnassa pääsin etupäässä vanhemmista jäsenistä koostuvaan raamattupiiriin, joka kasvatti minua todella paljon uskovana. Piirissä sain myös opiskella uskovan miehen mallia neljältä pariskunnalta, jotka ottivat minut siipiensä suojaan. Myös seurakunnan pastori opetuslapseutta minua 3,5 vuotta, Toni muistelee.

Toivon Polku lapsille

Syventääkseen uskoaan Toni Linjama lähti Isoon Kirjaan Keuruulle 2,5 vuodeksi opiskelemaan nuorisopastoriksi.

– Ison Kirjan aikana kävin hakemassa tuon Leilan, jonka kanssa menin naimisiin siinä opiskeluaikana, Toni toteaa nyökäten pöydän toisella puolella istuvaan vaimoonsa.

Tammikuussa 2006 nuoripari muutti esikoistyttärensä Lumin kanssa Kajaaniin, jossa Toni suoritti työharjoittelun paikallisessa helluntaiseurakunnassa.

Kun Hollolasta avautui nuorisopastorinpaikka, oli edessä muutto Päijät-Hämeeseen vuonna 2008. Hollolan aikaan avautui myös XEE-työ, aluksi hallituksen jäsenenä ja 14 vuotta sitten toiminnanjohtajana. Tuosta ajasta puolet on kulunut myös Euroopan työn apujohtajana.

Hollolassa perheeseen syntyivät Hiskia, Leona ja Rafael.

– Tänne Lahteen muutimme tuossa kilometrin päässä olevan kristillisen koulun takia. Huomasimme sekulaarikouluissa, että yhteydenpito ja muutkin arvot ovat niin vieraita ja hankaloita, joten rupesimme rukoilemaan löytääksemme Lahdesta kristillisen koulun läheltä kotia. Toiseksi vanhin lapsemme, Hiskia on käynyt sen esikoulusta 9. luokalle asti.

Kaksi vanhinta lasta ovat käyneet omaehtoisesti kasteella ja palvelevat Jumalaa helluntaiseurakunnassa. Lumi (20 v) oli juuri pääopettajana nuortenleirillä, ja Hiskia (18 v) on mukana seurakunnan nuorisotiimissä.

– On ollut hienoa nähdä lasten kasvavan uskossa ja palvelevan seurakunnassa. Lumi on ollut myös tässä XEE-työssä tiiminvetäjänä. Hän kävi kuukauden leirin Larsmon Lähetyskodissa, jossa tutustui myös poikaystäväänsä Pedroon.

Vanhemmat keskustelevat lastensa kanssa hengellisistä asioista ja rohkaisevat näitä Jumalan työssä.

– Kun arjessa tulee eteen tilanteita, pyrimme löytämään niihin sopivan Raamatun kohdan, ja sitten keskustelemme, että mitähän Jumala tästä ajattelee, kertoo Toni.

XEE:ssä on lapsille oma, Leila Linjaman vetämä 12-viikkoinen kerho, Toivon Polku, jossa opetellaan kerrallaan aina yksi evankeliumin kohta ja kuinka kertoa siitä muille.

– En itse asiassa tiedä toista lasten toimintaa, jossa lapsi oppisi yhtä hyvin jäsentämään ja ymmärtämään evankeliumia. Kaikki lapsemme ovat käyneet sen läpi, ja se on todella hyvä pohja uskon taipaleelle. Leila on myös laittanut jokaiseen kotimme huoneeseen Raamatun jakeita, joihin väistämättä törmää päivittäin, Toni kehaisee.

Mieheksi kasvaminen

Viisi vuotta, jonka Toni Linjama asui yksinään, olivat hänen kertomansa mukaan erittäin tärkeitä vuosia Raamattuun perehtymisen kannalta.

– Sain opiskella Raamatusta, kuinka tulla mieheksi, joka en ollut ja kuinka tulla aviomieheksi, isäksikin ja jopa kuinka kasvattaa lapsia. Jumala valmisti minua viisi vuotta siihen, mitä oli tuleva. Toki minä tarvitsinkin valmistamista, sillä minulla oli maailman arvot, ei Raamatun arvoja.

Toni Linjama uskoo, että jokainen voi valmistautua miehuuteen, aviomiehenä oloon ja isyyteen käymällä läpi Raamatun ohjeita – ei suinkaan hankkimalla parhaat ammatit, hyvän terveyden ja henkilökohtaiset valmentajat. Kun opiskelee Raamatusta, ei ole kiirettä esimerkiksi naimisiin menoon, vaan voi valmistautua Jumalan kanssa kaikessa rauhassa.

– Kun Jumala alkoi kouluttaa minua kaksikymmentä vuotta sitten ihan nollapisteestä, huomasin, että meillähän on yhteiskunnassa unohdettu nämä asiat aivan kokonaan, eikä seurakunnissakaan opeteta, kuinka tärkeää on oikea, todellinen miehuus. Kuinka se eroaa naiseudesta jne., Toni pohdiskelee.

Nuorena tehty päätös viitoittanut elämää

Kimmo Janas

Syyskuussa 35 vuotta täyttänyt Lauri Huttunen toimii vaimonsa Venlan kanssa seurakunnassaan Lapsityön pastoreina. Pariskunta panostaa lasten kasvatukseen myös kotona viiden lapsensa parissa.

Keski-Suomessa uskovaiseen perheeseen syntynyt Lauri Huttunen on nuorin kolmesta veljeksestä.

– Voin rehellisesti sanoa, että lapsuuteni oli hyvä, ja sain kokea, että vanhempani tekivät parhaansa poikakolmikon kasvattamisessa. Mitään suurempia takaiskuja en ole joutunut nuoruudessani kokemaan, eli siinä mielessä sain hyvät lähtökohdat elämääni.

Vaikka lapsuudessa käytiin aktiivisesti seurakunnassa ja lastenleireillä, perheessä uskonasioista puhuminen tai yhdessä rukoileminen ei ollut kovin luontevaa.

– Mistä olen itse saanut eväitä, on ollut paljolti omien vanhempien elämää katsomalla.

Jeesusta seuraten

Lauri kertoo olleensa aina lapsenuskossa, mutta muistuttaa, kuinka Jaakobin kirjassa todetaan, että usko ilman tekoja on kuollutta.

– Jos usko ei näy elämäni valinnoissa, voinko sanoa olevani uskossa?

Hän muistaa tehneensä kymmenvuotiaana päätöksen seurata Jeesusta.

– Päätin, että mitä ikinä se tarkoittaisi, halusin oikeasti seurata Jeesusta. En vain uskoa, että Jeesus on kuollut ja on olemassa. Kävin silloin itseni kanssa vakavan keskustelun.

Tuo nuorena tehty päätös on antanut suuntaa koko myöhemmälle elämälle.

– Muistan, kuinka olin neljännellä luokalla vaihtamassa kristilliseen kouluun Jyväskylässä ja kyselin Jumalalta, haluaako Hän minun vaihtavan koulua. Jumala vastasi Sanassaan, että sinä voit tehdä niin kuin haluat, Lauri kertoo.

Vaikka kyseessä oli kristillinen koulu, se ei tietenkään tarkoittanut, että kaikki oppilaat tekisivät kristillisiä tekoja. Ja varsinkin yläasteella tavallisessa lähikoulussa monien luokkatoverien valinnat eivät olleet sitä, mistä Jeesus puhui, joten Laurin oli tehtävä omia valintoja kavereiden kesken.

– Minulle tosin se ei suinkaan ollut vaikeaa, ja uskon vanhempieni esimerkin helpottaneet valintoja entisestään. Vaikka olin tehnyt päätöksen jo varhain, en usko, että sitä on edes testattu nuoruudessani, hän arvioi.

Tunteita etsimässä

Tulevan vaimonsa Lauri tapasi seurakunnan fifteen-leirillä.

– Eli minä olin silloin 14-vuotias ja Venla 15.

Venlan puolelta se oli kuulemma rakkautta ensisilmäyksellä, mutta Lauri kertoo etsiskelleen tunteitaan vielä pari vuotta.

– Mutta tuon parin kolmen vuoden aikana minulla oli erittäin voimakas sisäinen ääni, että Venlasta tulee vaimoni. Väistelin kuitenkin sitä vastaan, koska romanttiset tunteet eivät vielä olleet syntyneet Venlaa kohtaan. Mutta lopulta tunteita alkoi löytyä, ja nyt pariskunta on ollut naimisissa jo 15 vuotta.

◀ – Voin rehellisesti sanoa, että lapsuuteni oli hyvä, ja sain kokea, että vanhempani tekivät parhaansa poikakolmikon kasvattamisessa, kertoo Lauri Huttunen.

Lapset ovat siunaus

Jo seurusteluaikana Lauri ja Venla keskustelivat lasten hankkimisesta ja minkälaisia näkemyksiä kummallakin oli lapsista.

▼ Perheen kuopus syntyi puolitoista vuotta sitten, ja Lauri myöntää nauttineensa isyydestään enemmän kuin koskaan aikaisemmin.

– Kyllä me siinä vaiheessa puhuttiin mahdollisesti kolmesta lapsesta, Lauri muistelee.

Ja niin ensimmäiset kolme lasta tulivatkin varsin nopealla aikataululla, vain vuoden ja kahdeksan kuukauden välein. Tuohon ajanjaksoon mahtui kuitenkin paljon inhimillistä kärsimystä ja sairastelua. Venlan monivuotiset uniongelmat kuormittivat arkea, ja Laurin täytyi kantaa suurempi vastuu vauvojen yörutiineista.

– Parin vuoden tauon jälkeen Venlalle tuli halu hankkia neljäs lapsi, mutta minä olin siinä vaiheessa sen verran uuvuksissa, etten tiennyt, kuinka jaksaisin ja ylipäänsä uskaltaisin. Toisaalta koin Jumalan pettäneen minut sallimalla nämä vastoinkäymiset.

Seuraavan viiden vuoden aikana Laurin mieli kuitenkin muuttui, ja hän uskalsi sanoa ”kyllä” niin Venlalle kuin Jumalallekin, ettei halunnut oman pelkonsa estävän lasten saamista.

– Ja niin syntyi Aabel, joka oli korjaava kokemus minulle, Lauri kertoo.

▲ Lauri ja Venla juhlivat loppukesästä 15-vuotishääpäiväänsä.

Venlan uniongelma helpotti siinä vaiheessa ja vauvavuosi meni todella tasaisesti.

– En kokenut aikaa rasittavaksi ja nautin siitä aivan uudella tavalla. Arki vauvan kanssa ei ollut lainkaan samanlaista härdelliä kuin kolmen edellisen lapsen kanssa.

Venla koki kuitenkin rukouksessa voimakkaasti, että perheessä voisi olla vielä enemmän jäseniä.

– Jos Venla saa jonkin innostavan ja elämää sisällä pitävän ajatuksen, olen oppinut olemaan taistelematta sitä vastaan, vaikka se lähtökohtaisesti olisikin jännittävää. Kun uskalsin hypätä ajatukseen mukaan, tämä alkoi minustakin kuulostamaan hyvältä idealta, Lauri myöntää.

Perheen kuopus syntyi puolitoista vuotta sitten, ja Lauri myöntää nauttineensa isyydestään enemmän kuin koskaan aikaisemmin, kyse ei ole ollut enää selviytymisestä.

Tällä hetkellä lapsikatras on siis jo viiden hengen vahvuinen; Eevert (13), Iisak (11), Elida (9), Aabel (4) ja Frida (1,5).

Tunneyhteyttä rakentamassa

Lauri varttui rakastavassa, uskovas- ▶

sa perheessä, eikä kokenut mitään traagista.

– Minulla ei ole mitään, jonka haluaisin tehdä ehdottomasti eri tavalla kuin oma isäni. Hyvinvoiva avioliitto tulee hänen mukaansa vaikuttamaan voimakkaasti myös perheen lapsiin.

– Kuten kerroin aikaisemmin, meillä ei lapsuuskodissani käyty syvällisiä henkilökohtaisia keskusteluja, ja se saattaakin olla syy, miksi minulle on vaikeaa solmia tunneyhteys toiseen ihmiseen. Ja jos se on vaikeaa avioliitossa, niin tietysti se on vaikeaa myös suhteessa lapsiini. Mutta onneksi olen saanut oppia avioliitossa, mitä yhteys merkitsee – ensiksi Venlan kanssa ja sitten lasten kanssa.

Vanhempainvapaita Lauri ei ole pystynyt pitämään ensiksi opiskelujensa ja myöhemmin töidensä takia, ja Venla on kantanut päävastuun arjesta lasten kanssa.

– Mutta viimeiset neljä vuotta olen tehnyt etätöitä kotoa käsin, joten kyllähän sitä arjessa ehtii aivan eri tavalla nähdä niitä pieniäkin hetkiä, vaikka onkin työt tehtävänä, kertoo fyysikkona yksityisessä säteilymittausyrityksessä työskentelevä Lauri.

Hyvää perintöä jatkaen

Tämänhetkinen maailmantilanne ei näytä kovin ruusuiselta ja moni nuori epäröikin lasten hankkimista tähän maailmaan.

– Uskon Jumalan sydämellä olevan, että lapset ovat ihania ja meille lahja. Jokainen tietysti itse tekee päätöksen lapsien hankkimisesta, mutta mielestäni on hirveä ajatus, ettei voisi hankkia lapsia, koska maailmanmeno on tällaista. Kyllä maailmaan mahtuu lapsia. Kun Jumala luo elämää ja antaa elämän, niin Hänellä on varmasti jokaiselle syntyvälle lapselle niin paljon hyviä ajatuksia kuin hiekanjyviä.

Lauri muistuttaa, että Jumala ajattelee pitkällä aikavälillä ja Hänen suunnitelmansa kestävät vuosituhansia, joten ilmastonmuutokseen tai muuhun syyhyn vedoten jättää

Lauri Huttunen haluaa välittää lapsilleen oikean kuvan rakastavasta Jumalasta ja kannustaa heitä seuraamaan Jeesusta.

lapsia hankkimatta, ei mahdu hänen ymmärrykseensä.

– Kyllä minä haluan jatkaa sitä hyvää perintöä ja sitä hyvää, mitä Jumala on minulle antanut. Että se hyvä voisi jatkua minun lapsistani lasteni kanssa. Haluan tuoda aidosti esille, että uskon esimerkiksi rukouksen voimaan. Toisaalta haluan viedä lapsia seurakuntaan ja vanhemmuudessa ohjata heitä sellaiseen ympäristöön, jossa he eivät joudu taisteluihin, joita heidän ei tuon ikäisinä vielä tarvitsisi käydä.

Seurakuntatyössä Laurin sydämellä ovat etenkin varkki-ikäiset eli esiteinit, joita hän haluaa opettaa tekemään hyviä valintoja elämässään ja hyvillä perusteilla.

– Haluan välittää niin omille lapsilleni kuin seurakunnan nuorillekin mahdollisimman oikean, todenmukaisen kuvan rakastavasta Jumalasta. Sen jälkeen heidän on helpompi lähteä seuraamaan Jeesusta.

– Mutta viimeiset neljä vuotta olen tehnyt etätöitä kotoa käsin, joten kyllähän sitä arjessa ehtii aivan eri tavalla nähdä niitä pieniäkin hetkiä, vaikka onkin työt tehtävänä.

KAIKKI
MITÄ TARVITSET
PYÖRÄILYYN
CHEBICI
chebici.fi | 09 286 559 | Vanha yhdystie 2 | 04430 Järvenpää

Tämän mainoksen tuotto on ohjattu Tosimies-työn kehittämiseen

Keto-42 harvesteri nyt saatavana
leveällä 5-rivisellä telastolla
UUTUUS! KETO-42W
Mittatarkka • Tehokas • Minimoi puun pintavauriot
Saatavilla 360°-rotaattorilla
Keto Harvesters
www.kone-ketonen.fi

KANNONKOSKEN APTEEKKI
ark. 9–17, la 9–13

Raimo Peräkylä Oy
MAARAKENNUKSEN LAADUNVALVONTA & TESTAUS
raimoperakylaoy.fi

© Vitaly Gariev / Unsplash

LASTENKASVATUKSESSA ON PULA MIEHISTÄ

Jari Sinkkonen

Metrossa vastapäisellä penkillä istuivat isä ja poika. Veikeän näköinen pikkukaveri oli ehkä seitsemän vuoden ikäinen. Hän pyöri istuimellaan ja yritti moneen otteeseen saada kontaktia isäänsä, joka oli kiinni puhelimessaan. Isä naputteli vakavannäköisenä tekstiviestin toisensa jälkeen eikä luonut poikaansa katsetta kertaakaan. Poika yritti saada huomiota jopa tönäisemällä kevyesti isänsä kännykkää, mutta siitäkään ei ollut apua.

Voi olla, että isän lähettämät viestit olivat tärkeitä, eivätkä ne voineet odottaa minuuttiakaan. Isä olisi voinut sanoa sen pojalle, ja hän olisi voinut pyytää lasta odottamaan hetkisen. Olisi edes katsonut poikaan ja hymyillyt. Yritin varovasti viestiä pojalle tuntevani myötätuntoa häntä kohtaan. Rehellisyyden nimessä mieleni teki tempaista se kännykkä miehen kädestä ja hyppiä sen päällä.

Tällaisia tilanteita on tullut vastaan aika usein. Onneksi päinvastaisiakin kokemuksia on: olen nähnyt ostoskeskuksissa varsinkin nuoria miehiä, jotka pelleilevät ja kujeilevat taaperoikäisten tyttäriensä ja poikiensa kanssa, ja kummallakin osapuolella on hauskaa. Ajatella – aivan ilmaista hauskanpitoa, joka tekee sivullisenkin tyytyväiseksi.

Mitä olisi tapahtunut, jos tuolla miehellä ei olisi ollut puhelinta? Olisiko hän silloinkin ollut omissa oloissaan, lapsen tavoittamattomissa? Kännykän tuijottajia on kaikkialla, metrossa likimääräisen arvioni mukaan noin 82,6 % matkustajista. Varttitunnin mittainen matka ilman puhelinta voi ottaa koville, mutta siinä ehtii hyvin miettiä omaa itseään. Jos mukana on lapsi, hänen kanssaan ehtii mainiosti käydä läpi päivän tapahtumat päiväkodissa tai koulussa.

Kouluvaarin kokemuksia

Tulin sanoneeksi eräässä lehtihaastattelussa, että voisin tehdä eläkkeellä ollessani jotain vapaaehtoistyötä. Tuttu koulukuraattori otti yhteyttä ja kysyi, haluaisinko ryhtyä kouluvaariksi. Hän ehdotti ensisijaisesti yläkoulua, mutta päädyimme kuitenkin alakouluun. Olen sen verran lapsenmielinen, että se on minulle ehdottomasti sopivampi paikka kuin yläkoulu.

Silmäni ovat avautuneet monessa suhteessa. On lohdullista, että aina voi oppia uutta. Aivan ensimmäiseksi voin sanoa, että minulla on ollut todella hauskaa. Olen viettänyt koulussa yhden päivän viikossa, ja siitä osan niin kutsutussa normaaliluokassa ja osan pienessä erityisluokassa. Koulussa on paljon maahanmuuttajaperheiden lapsia, joten tummia kiharapilviä ja ruskeita nappisilmiä on paljon. Lapset aloittivat elokuussa kolmannen luokan.

Autan lapsia matematiikassa ja suomenkielen tehtävissä. Suomi ei siis olekaan tässä koulussa ”äidinkieli”, sillä monien lasten äidinkieli on muu kuin suomi. Olen lukenut lapsille ääneen, ja keväällä otin jopa huiluni mukaan ja soitin keskittyneelle kuulijakunnalle Oskar Merikannon Kevätlinnuille etelässä ja lurauksen hilpeintä Bachia. Yksi pikkuinen tyttö kertoi aloittaneensa huilunsoiton opiskelun, mutta se harrastus jäi muiden puuhien alle. Kannustin häntä tietysti jatkamaan.

Molemmissa luokissa on levotonta. ADHD-lääkityksiä on paljon käytössä, ja kokeneet opettajat kertovat huomaavansa heti, jos lääke on aamulla jäänyt ottamatta. Luokissa on sermejä, joiden taakse voi mennä tekemään tehtäviä. Luokan nurkassa on painimatto, jolla voi mennä tekemään kuperkeikkoja, jos päässä alkaa surista liikaa. Pojat saivat rakentaa luokan takaosaan ”toimiston”, jonne he saivat perustaa ryhmätilan. Edellytyksenä oli, että he tekevät siellä tehtäviä eivätkä pulise omiaan.

Opettajat rakastavat näitä lapsia. Vihaisia tai tuskastuneita kommentteja en ole kuullut lainkaan. Kokemusta kahdella opella on 35 vuotta kummallakin. Olen ihaillut varsinkin sitä, miten hienosti he välttävät valtataisteluasemat lasten kanssa. Jos joku omaehtoinen mutta terävä kaveri ei jaksa istua luokassa, hänelle katetaan oma pikku pöytä käytävään, ja hän saa jatkaa hommia siellä.

Aikuisen nälkää

”Minun” kouluni aikuiset kertovat kuin yhdestä suusta, että monilla lapsilla on aikuisen nälkä. Opettaja on lapsille silloin muutakin kuin pelkästään uusien asioiden opettaja. Hänestä tulee turvallinen kiintymyskohde maailmassa, jossa elämä on epävakaata ja turvatonta. Eräs opettaja kertoi, että muutamat entiset oppilaat pitävät häneen yhteyttä vielä aikuisinakin. He ovat juuri niitä lapsia, jotka turvautuivat aikanaan äidilliseen opettajaansa ja saivat osakseen ymmärtämystä ja lämpöä.

Siellä pienluokassa on yksi pieni punatukkainen poika, joka istuu toisinaan tuolillaan, mutta yleensä jokin osa hänestä, esimerkiksi yksi jalka, on pulpetin kannella. Joskus hän on siinä pulpetin päällä kokonaan ja pystyy vieläpä pyörimään siinä. Melkoinen suoritus. Hän oli sanonut omalle opettajalleen, että hän tarvitsisi uuden isän. Minulla ei ole tietoa siitä, onko pojalla mitään kontaktia isään vai onko mies kadonnut tyystin hänen elämästään.

Meidän välillemme on syntynyt mukava kontakti. Kaveri on nokkela kuin mikä, mutta keskittyminen on vaikeaa. Hän on tullut riippuvaiseksi digitaalisista peleistä, joista monet on kielletty alle 18-vuotiailta. Kesäloma meni pelatessa myöhään yöhön saakka. Kerran oli sentään käyty uimassa.

Tällä pojalla ei ole käytöshäiriön piirteitä, eikä hän ole tippaakaan ilkeä. Hän tarvitsisi lujempaa ohjausta ja napakampia rajoja, joita ei nyt ole oikeastaan yhtään. En halua missään tapauksessa syyllistää yksinhuoltajaäitejä – tälläkin husaarilla on isä, joka on minulle tuntemattomista syistä katsonut parhaaksi luikkia johonkin ja jättää vastuu pojan kasvattamisesta äidille. Äidillä ei ilmeisesti ole tarpeeksi voimia tehtävään, ja lapsen oppimispotentiaali on vajaakäytöllä.

Olen seuraillut lapsia erilaisissa tilanteissa ja aprikoinut, syntyykö erilaisten kulttuurien ja kieliryhmien välille konflikteja. En ole huomannut sellaisia ilmiöitä ollenkaan. Luonnollisesti kolmasluokkalaiset lapset nahistelevat joskus keskenään, ja erimielisyyksiä syntyy, mutta ne eivät näytä liittyvän mitenkään ihonväriin. En ole kuullut yhtään rasistista kommenttia kenenkään kantasuomalaisen lapsen suusta.

Pitkän lastenpsykiatrin urani ajan selkein muutos lasten ongelmissa on levottomuuden huomattava lisääntyminen. Pohjois-Karjalassa viidennes alakoululaisista pojista napsii aamuisin psykostimulantteja ADHD:n oireisiin. Jotain siinä on pielessä pahemman kerran.

On aivan mahdoton ajatus, että näiden levottomuusoireiden massiivinen lisääntyminen selittyisi pelkästään paremmalla diagnostiikalla. Suurin syy on siinä, että hyvin pienen lapsen keskeneräinen keskushermosto joutuu niin suuren ärsyketulvan kohteeksi, että se ei pysty käsittelemään sitä. Pikkulapsi tarvitsee leikkiä, lepoa, johdonmukaista hoivaa ja lohduttavaa syliä. Sitä on tarjolla tavallisesti kotona omien vanhempien ja sisarusten luona. En voi käsittää, miten kotihoidontuen lakkauttaminen palvelisi enempää lapsen kuin hänen perheensä etua.

Ylikuormittunut päivähoito kamppailee työntekijäpulan kanssa, ja työntekijät vaihtuvat tiuhaan. Tiedän, että tämä ei ole koko totuus, ja erinomaisesti toimivia ja hyvin ▶

© Vitaly Gariev / Unsplash

resursoituja pieniä päiväkoteja on olemassa.

Lapset tarvitsevat elämäänsä mukavia miehiä

Kasvavat lapsemme hyötyvät lämpimistä ja lujista vanhemmista, jotka puuttuvat ajoissa jälkikasvunsa yli-lyönteihin ja rajojen rikkomiseen. Liian monet lapset kasvavat ilman isää. Isän läsnäolo ja aktiivinen osallistuminen on yhteydessä lasten parempaan koulumenestykseen ja vähäisempiin käytösongelmiin.

Isän kanssa touhutessa opitaan tuntemaan miehenä olemista. Tytölle isän rakkaus antaa pohjan myöhemmille suhteille vastakkaiseen sukupuoleen. Pojalle miehinen lämpö luo perustan omalle maskuliinisuudelle, jossa ei ole sijaa toisten alistamiselle eikä hyväksikäytölle.

Kouluissa on kysyntää niin koulumummeille kuin vaareillekin. Olen koulupäivän jälkeen virkeä ja täynnä energiaa. Se on tarttunut minuun niistä nauravista kasvoista, joita olen katsellut päivän mittaan. Suosittelen.

Mannerheimin lastensuojeluliitosta saa lisätietoa aiheesta.

▼ Kouluissa on kysyntää kouluvaarien lisäksi myös koulumummeille.

© Vitaly Gariev / Unsplash

Hietalahti ja Pojat Oy
BETONIELEMENTIT
Teollisuushallit Maatalousrakennukset Talonrakentaminen
Betonielementit
maatalouteen, teollisuuteen ja asumiseen
Hietalahti ja Pojat Oy on perheyritys, joka myy, suunnittelee, valmistaa, kuljettaa ja asentaa laadukkaita betonielementtejä.
Hietalahti ja Pojat Oy
Hietalahdentie 46, 69510 Halsua
puh. 06 860 5000 - hp@halsua.fi
www.hietalahtijapojat.fi

ATENO OY
Laserleikkauksesta särmäykseen, koneistukseen ja hitsaukseen – osavalmistuksen ammattilainen
www.ateno.fi

KIIREETÖN
OPINTOLA
B&B
Tervetuloa!
Norintie 1048, 61840 Norinkylä
puh 050 5910489
www.opintola.com
info@opintola.com

Ota rennosti Tosimiehen parissa
Vuosikerta vain 40 €/6 nroa
Kristillinen miestenlehti Tosimies
www.tosimies-lehti.fi

Sana Karmel-vuorelta 21. osa

Andrey Teplinsky

Isänpäivä: matka kypsyyteen

Matteuksen evankeliumin luvut 5–7, jotka tunnetaan yleisesti Vuorisaarnan nimellä, on Jeesuksen tunnetuin ja kattavin evankeliumeihin tallennettu opetus. Näissä luvuissa Jeesus paljastaa Jumalan valtakunnan luonteen ja kutsuu seuraajiaan radikaalisti erilaiseen elämäntapaan. Hän puhuu paitsi ulkoisesta kuuliaisuudesta, myös sydämen muuttumisesta – kutsuen opetuslapsiaan nöyryyteen, puhtauteen, armoon, rakkauteen, anteeksiantoon ja koko sydämestä Jumalalle omistautumiseen.

Vuorisaarna on paljon enemmän kuin kokoelma moraalisia opetuksia, se on kutsu, joka heijastaa Taivaallisen Isämme luonnetta. Jeesus kuvailee, miltä elämä näyttää, kun Jumala todella hallitsee ihmisessä, paljastaen niiden arvot, prioriteetit ja hengen, jotka kuuluvat hänen valtakuntaansa.

Matteuksen evankeliumin luvussa 5:48 Hän sanoi: ”Olkaa siis täydellisiä, niin kuin teidän Taivaallinen Isänne on täydellinen.”

Sanaa ”täydellinen” Raamatussa ei koskaan sovelleta Jumalaan siinä mielessä, kuin me sen usein ymmärrämme nykyään; pikemminkin sitä käytetään kuvaamaan asioita tai ihmisiä, joissa ei ollut puutetta tai puutetta. Esimerkiksi uhrattavaksi tarkoitettuja eläimiä kutsuttiin täydellisiksi, mikä tarkoittaa, että niiden oli oltava ilman fyysisiä virheitä. Kun tätä sanaa sovellettiin ihmisiin, se viittasi niihin, jotka olivat saavuttaneet fyysisen tai henkisen kypsyyden.

Matthew todennäköisesti käyttää sanaa ”täydellinen” myös toisessa merkityksessä – ”saavutettuaan kehityksen täyteyden, täydellisyyden ja eheyden”. Jumala on rakkaus, ja Hänen rakkautensa on rajatonta, kaiken kattavaa ja siksi täydellistä. Jumala rakastaa kaikkia, ja juuri tällaista rakkautta meidät on kutsuttu jäljittelemään.

Mikä korkea kutsumus! Jeesus kutsuu meidät vaeltaessamme Hänen kanssaan paikkaan, jossa heijastamme itse Jumalan luonnetta. Mutta kuten me kaikki tiedämme, kukaan ei ole täydellinen. Meillä on puutteita luonteessamme, meiltä puuttuu viisautta ja kamppailemme langenneen luontomme kanssa.

Vielä enemmän elämme maailmassa, jossa epäoikeudenmukaisuus ja väkivalta sekä kunnioituksen ja myötätunnon puute ovat yhä selvempiä. Ja kuitenkin, Herra kutsuu meitä erilaiseen elämäntapaan, joka vaatii jatkuvaa kasvua Hänen hämmästyttävässä armossaan.

Haluan kertoa teille, mitkä uskon olevan tärkeitä henkisen kasvun puolia. Mutta ennen kaikkea muistakaamme kasvumme tärkeimmät ainesosat – Jumalan armo ja totuus.

Kasvua tapahtuu vain, kun armo ja totuus kohtaavat

Armo ja totuus ovat kohdanneet toisensa (Ps. 85:10)

Armo ja totuus ovat Jumalan luonteen olennaisia puolia, koska yhdessä ne paljastavat, kuka Hän todella on ja miten Hän suhtautuu ihmiskuntaan. Johanneksen evankeliumissa Jeesusta kuvaillaan ”täynnä armoa ja totuutta” (Joh. 1:14). Nämä kaksi ominaisuutta eivät ole ristiriidassa keskenään – ne toimivat täydellisesti yhdessä Jumalan luonteessa.

Armo paljastaa Jumalan rakkauden, armon, kärsivällisyyden ja halukkuuden antaa meille sitä, mitä emme ansaitse. Armon kautta Jumala antaa anteeksi, ennallistaa, vahvistaa ja vetää ihmisiä puoleensa. Ilman armoa ihmiskunta pysyisi tuomittuna ja toivottomana. Kuten Psalmien kirja julistaa: ”Herra on laupias ja suopea, pitkämielinen ja täynnä rakkautta” (Ps. 103:8).

Totuus paljastaa Jumalan pyhyyden, vanhurskauden, viisauden ja uskollisuuden. Jumala ei tee kompromisseja synnin tai pimeyden kanssa. Hänen totuutensa paljastaa, mikä on väärin, se vahvistaa, mikä on oikein, ja ohjaa meitä elämään. Ilman totuutta armosta voisi tulla pelkkää suvaitsevaisuutta ilman muutosta.

Yhdessä armo ja totuus paljastavat Jumalan luonteen kauneuden ja täydellisyyden. Armo vetää meitä lähelle rakkaudella, laupeudella ja myötätunnolla, kun taas totuus johdattaa meitä vanhurskauteen ja pyhyyteen. Armo ilman totuutta voi jättää meidät muuttumattomiksi, ja totuus ilman armoa voi haavoittaa ja lannistaa sydäntä.

Mutta Jumalassa ne toimivat täydellisesti yhdessä – Hänen armonsa ennallistaa meidät ja Hänen totuutensa muuttaa meidät.

Tästä syystä Jeesus muuttaa ihmisten elämää niin syvästi. Hän hyväksyy rakastavasti särkyneet ihmiset, mutta kutsuu heitä myös katumukseen, pyhyyteen ja kypsyyteen. Armo antaa meille toivoa; totuus antaa meille suunnan.

Todellinen kasvu alkaa Jumalan ja Hänen valtakuntansa etsimisestä ensin, koska hengellinen kasvu on terveen ja merkityksellisen elämän perusta. Mitä lähemmäksi tulemme Häntä, sitä paremmin alamme ymmärtää Hänen sydäntään ja Hänen teitään. Todellinen kasvu ei ole pelkästään tiedon hankkimista tai omien kykyjemme vahvistamista, vaan muuttumista Hänen kaltaisekseen.

Meidän on myös ymmärrettävä, että Jumala on armon Jumala – hän ei ainoastaan anna meille anteeksi, vaan myös aktiivisesti antaa voimaa, apua ja lahjoja, joita emme itse pysty tuottamaan. Hänen armonsa kohtaa meidät heikkouksissamme ja opettaa meitä luottamaan Häneen itsemme sijaan.

Samaan aikaan Jumala on totuuden Jumala. Hänen totuutensa paljastaa, mikä on oikein, paljastaa, mikä meitä estää, ja ohjaa meitä rakastavasti elämän polulle.

Todellinen muutos ei tapahdu pelkästään ihmisen ponnistelujen kautta, vaan Hänen ansaitsemattoman suosionsa kautta, kun taas Hänen totuudestaan tulee valo, joka johdattaa meidät elämään, jota varten Hän meidät loi.

KOLME KASVUN PUOLTA

Jumalan parempi tunteminen

Todellinen kasvu alkaa, kun pyrimme syvempään suhteeseen Jumalaan. Kristinusko ei ole pelkästään periaatteiden tai uskonnollisten rutiinien noudattamista, vaan läheistä vaeltamista Herran itsensä kanssa. Kun etsimme Häntä rukouksen, Raamatun, palvonnan ja kuuliaisuuden kautta, alamme tuntea Hänen luonteensa, tunnistaa Hänen äänensä ja ymmärtää Hänen sydäntään syvemmin. Mitä paremmin tunnemme Jumalan, sitä enemmän identiteettimme, tarkoituksemme ja kulkusuuntamme juurtuvat Häneen. Hengellisestä kasvusta tulee perusta, joka vahvistaa kaikkia muita elämän osa-alueita.

Henkinen terveys

Jumala haluaa hengellistä kypsyyttä, joka ilmenee paranemisena ja eheytenä sisäisessä elämässämme. Monet ihmiset kasvavat älyllisesti, mutta eivät hengellisesti, ja siksi heillä saattaa silti olla ratkaisemattomia pelkoja, haavoja, katkeruutta, epävarmuutta tai epäterveellisiä malleja. Henkinen terveys tulee, kun annamme Jumalan armon ja totuuden muuttaa sydämemme. Siihen kuuluu nöyryyden, itsetuntemuksen, anteeksiannon ja emotionaalisen vakauden oppiminen sekä kyvyn käsitellä vaikeuksia terveellä tavalla. Kun Herra parantaa ja uudistaa meitä, meistä tulee rauhallisempia, joustavampia ja emotionaalisesti maadottuneita ihmisiä, jotka heijastavat Kristuksen luonnetta.

Kasvu ihmissuhteissa

Terve hengellinen kasvu heijastuu aina siinä, miten suhtaudumme muihin. Suhteemme Jumalaan vaikuttaa siihen, miten puhumme, kuuntelemme, palvelemme, annamme anteeksi ja rakastamme ympärillämme olevia ihmisiä. Vahvat ja terveet ihmissuhteet vaativat nöyryyttä, kärsivällisyyttä, rehellisyyttä, armoa ja totuutta yhdessä. Kasvu ihmissuhteissa opettaa meille myös, miten elää ykseydessä ja käsitellä konflikteja viisaasti. Kypsyessämme Kristuksessa kykenemme paremmin rakentamaan merkityksellisiä, elämää antavia ihmissuhteita, jotka rohkaisevat ja vahvistavat sekä yksilöitä että yhteisöjä.

Isänpäivän vieton lomassa muistakaamme suuri etuoikeus, joka meillä on: heijastaa Taivaallista Isäämme muille sillä, miten kohtelemme ympärillämme olevia ihmisiä. Ystävät, ainoa tapa, jolla voimme todella tehdä tämän, on valita kasvaa – suhteessamme Jumalaan, luonteessamme ja siinä, miten rakastamme ja palvelemme muita.

Andrey Teplinsky asuu Haifassa ja palvelee Herraa messiniaanisessa seurakunnassa Karmel-vuoren huipulla.
Hän on perustanut Carmel Streams -nimisen palvelutyön, joka järjestää seminaareja ja konferensseja sekä opinto- ja esirukousmatkoja Israeliin.
Andrey on naimisissa ja hänellä on kolme lasta.

LAPIN KUMI OY
AITO RENGASLIIKE
RENGASPALVELUA LÄPI SUOMEN
www.lapinkumi.fi
Kittilä
Sodankylä
Pello
Rovaniemi
Tornio
Kemi
Oulu
Kuopio
Jyväskylä
Lahti
Vantaa

Softatalo AIDA Oy
HALUATKO SÄÄSTÄÄ ENERGIAA?
Säästetään kaukolämpöä, maakaasua, öljyä ja käyttövettä kiinteistöissä.
Globaalisti ainutlaatuiset ja varmat järjestelmät toteuttavat n. 10-30 % säästöjä nopeassa takaisinmaksuajassa.
OTA YHTEYS, NIIN TEEMME TARJOUKSEN !
petri.aalto@aida-energy.com
www.aida-energy.com

TOSIMIES
Euroopan vanhin kristillinen miestenlehti – miesten asialla jo vuodesta 2001 lähtien
6 numeroa vuodessa vain 40 euroa!
Tilaa ilmainen näytenumero!
www.tosimies-lehti.fi

Iikka Löytty

Pentti Tuppurainen ei piilottele uskoaan

Kuhmon nimismies Pentti Tuppurainen antoi aikoinaan Jeesukselle avoimen valtakirjan elämäänsä, ja on kulkenut Hänen johdatuksessaan siitä lähtien.

Helsingissä vuonna 1948 syntyneen Pentti Tuppuraisen perheeseen kuului vakuutusalalla toimivien isän ja äidin lisäksi kaksi vuotta vanhempi isoveli.

– Kun olin pikkupoika, äitini tuli uskoon, ja hän vei minua pyhäkouluun ja mukaan seurakunnan tilaisuuksiin, joissa avustin esimerkiksi kolehdin kannossa, hän muistelee.

Suurimman osan lapsuudestaan Pentti vietti Lauttasaaressa, jonne perhe muutti pojan ollessa 5-vuotias.

Lauttasaaren seurakunnan toimintaan hän osallistui monella tavoin, mm. nuorisopastorin johtamassa partiolippukunnassa.

Suuria lupauksia

– Siellä annoin erilaisia lupauksia. Ensiksi kolkkapoikien lupauksen, että lupaan parhaani mukaan toteuttaa kolkkain lain ja olla joka päivä iloksi Jumalalle, kodille ja lähimmäisille. Eli lupailin aika isoja asioita jo alle 10-vuotiaana, Tuppurainen naurahtaa. – Tietenkin myöhemmin sain antaa myös partiolupauksen, jossa lupasin täyttää velvollisuuteni Jumalaa ja isänmaata kohtaan, auttaa muita ja totella partiolakia. Silloisessa partiovyössäni lukee ”Olen valmis”.

Seuraava suuri lupaus oli konfirmaatiolupaus Mustasaaressa suoritetun rippikoululeirin jälkeen.

– Kyllä minä ääneen tunnustin uskovani Jeesukseen ja että haluaisin osoittaa tämän uskon omassa elämässäni. Valitettavasti en kuitenkaan pitänyt tätä lupausta nuoruudessani.

Hän muistelee ajatelleensa, että elämästä pitää selvitä omin voimin, opiskella, perustaa perhe, hankkia työpaikka ja huolehtia perheen elatuksesta. Eli Pentistä tuli ns. ”hyvä ihminen”, joka kuvitteli pystyvänsä jopa viimeisellä tuomiolla pärjäämään omilla voimillaan.

Ei enää omassa voimassa

Kristuksen omaksi tunnustautuminen siirtyi syksyyn 1987, jolloin Pentti Tuppuraisella alkoi uusi etsikkoaika toimiessaan Kuhmossa nimismiehenä.

– Tuona aikana Jumala osoitti minulle, etten olekaan kuvittelemani hyvä ihminen, vaan olen ansainnut saman tuomion kuin murhamies, vaikka en olekaan tappanut ketään.

Jeesuksen opetus muistui mieleen, kun Hän sanoi: ”Teille on opetettu tämä isille annettu käsky: ’Älä tapa.’ Se, joka tappaa, on ansainnut oikeuden tuomion. Mutta minä sanon teille: jokainen, joka on vihoissaan veljelleen, on ansainnut oikeuden tuomion. Samoin jokainen, joka sanoo veljelleen: ’Senkin hölmö’, on ansainnut Suuren neuvoston tuomion, ja se, joka sanoo: ’Sinä hullu’, on ansainnut helvetin tulen.”

– Tuo todella romutti minut. Tietysti Pyhä Henki oli synnyttänyt minussa jo aikaisemmin halun ruveta lukemaan Raamattua. Se oli niin kova pisto sydämessä, että halusin ruveta käymään kirkossa joka sunnuntai kuuntelemassa Sanan julistusta. Äidin antama rippiraamattu tuli samalla jokapäiväiseen käyttöön.

Tuona adventtina 1987 hän kertoo saaneensa synninpäästön, jossa liki neljänkymmenen vuoden synnit julistettiin anteeksi.

– Enää en kuvitellut pärjääväni omilla voimillani, vaan turvauduin Jeesukseen.

◀ Tuula-mummo ja Pentti-vaari sekä lapsenlapset Hilma ja Vilho vuonna 2008.

▲ Pentti Tuppurainen Paltamon piirin apulaisnimismiehenä 1974.

Pyhän Hengen kosketus

Palattuaan illalla kirkosta kotiin Tuppurainen sai puhelun, jossa kerrottiin käynnissä olevasta piiritystilanteesta, jossa paikallinen mies ammuskeli kiväärillä ympäriinsä.

– Valmistauduin lähtemään kentälle johtamaan piiritysoperaatiota, kun mieleeni nousi takavuosien tapaus Pihtiputaalta, jossa kuoli moni poliisimies. Kysyin mielessäni, että näinköhän tämä on elämäni viimeinen hetki. Mutta siinä samassa tunsin hyvin vahvan vastauksen: ”Pentti, älä pelkää, sinä olet minun. Sinä uskot Jeesukseen, kuollessasi pääset Taivaaseen”, hän muistelee vieläkin herkistyen. – Ja mikä ihmeellisintä, en ehtinyt edes lähteä kotoani, kun tuli uusi puhelinsoitto, että tilanne on lauennut ja mies otettu kiinni. Jumala halusi selvästi, että koen tämän Pyhän Hengen kosketuksen.

Jos joku haluaa seurata minua

Siinä vaiheessa, kun Pentin etsikkoaika päättyi, hän oli lukenut kaikki neljä evankeliumia, ja jokaisessa niissä Jeesus sanoo, että jos joku tahtoo seurata minua, niin ottakoon ristinsä joka päivä.

– Nämä tekstit nousivat lukemastani Raamatusta niin voimakkaasti esille, että tunsin vahvasti sydämessäni Jeesuksen kutsuvan minua sinne. Ymmärsin, että minun on annettava Hänelle vastaus jonakin päivänä.

Kuhmossa aloitettiin miestenpäivät adventin aattona 1987 Raamatun kohdalla ”Jos joku tahtoo seurata minua…”

– Siinä vaiheessa menin kuvainnollisesti polvilleni ja vastasin: ”Minä tahdon Herra, minä tahdon. Vie minne viet, tee mitä tahdot” eli annoin ikään kuin avoimen valtakirjan elämääni Hänelle. En voinut kuvitellakaan, mitä tämä lupaus tulisi merkitsemään.

Pentti luuli, että hänen pitäisi lähteä lähetystyöhön Afrikkaan, mutta seurakunta kutsuikin hänet kotikäyntityön vetäjäksi. Myöhemmin Jumala johdatti miehen myös liki kolmeksikymmeneksi vuodeksi Vienan Karjalan työhön. Myös kutsu Gideon-työhön tuli vuoden 1989 alussa.

– Se on osoitus siitä, mihin Hän on halunnut minua viedä.

Vaikea isäsuhde

Pentti Tuppurainen kertoo lapsuudessaan ”remelin” tulleen tutuksi – joskin myöntää myös ansainneensa sen. Mutta voi kuulemma olla, että vähän tuli varmuuden vuoksikin. Isä oli alkoholisti ja kaiken lisäksi väkivaltainen. Perhe eli jatkuvassa pelossa, ja siksi Pentin isäsuhde oli hyvin vaikea. Tämä heijastui myös rukoilemiseen, jossa toiset rukoilivat, että rakas Taivaallinen Isä…

– Minä en voinut sanoa näin, koska minulle Jumala oli Herra Jumala, ei mikään isähahmo.

Pentin ammatinvalintaan vaikutti vanhempien varsin riitainen avioero, johon kului paljon rahaa asianajajapalkkioina.

– Silloin päätin hankkia sellaisen ammatin, ettei minun tarvitse turvautua asianajajiin vaan pystyn hoitamaan omat asiani. Eli juristin ammatti nousi esiin yhtenä vaihtoehtona. Toisena vaihtoehtona oli Sibelius-Akatemia ja muusikon ura.

Vaihtoehtoja punnitessaan hän kuitenkin arvioi tulevaisuutensa muusikkona olevan vaikeampi kuin juristina. Kirjoitettuaan ylioppilaaksi Lauttasaaren Yhteiskoulusta

keväällä 1967 hän alkoi jo valmistautua samana keväänä Helsingin Yliopiston oikeustieteellisen tiedekunnan pääsykokeisiin. Ja syksyllä ylemmän oikeustieteen opinnot sitten käynnistyivätkin. ▶

▶ Pentti lastensa kanssa mökillä elokuussa 1985.

Nimismiehen ura alkaa

Aloitettuaan opintonsa yliopistossa Pentti tutustui valtiotieteellisessä tiedekunnassa opiskelevaan Tuula Rossiin, jonka kanssa seurusteli monta vuotta.

Nuoremman konstaapelin virka avautui Helsingin poliisilaitoksella, johon Pentti haki opiskelujensa kesätauolla. Konstaapelin työ viivästytti jonkun verran opintojen edistymistä, jonka lisäksi pariskunta avioitui vuonna 1971 tuoden omat lisäkiireet arkeen.

Entinen työtoveri oli siirtynyt Vehkalahdelle nimimieheksi ja ehdotti Pentille kesävallesmannin työtä Virolahdella.

– Silloin kesällä 1973 minulle kirkastui, mitä haluan olla isona. Joka päivä sai käyttää lakikirjoja, kohdata eläviä ihmisiä ja ratkoa erilaisia kysymyksiä.

Seuraavassa vuodenvaihteessa yliopiston ilmoitustaululla oli ilmoitus Paltamon apulaisnimismiehen virasta. Pentti oli vielä yhtä tenttiä vaille valmis juristi, joten ei voinut hakea kyseistä virkaa. Kun hakuaika päättyi, hän otti kuitenkin yhteyttä Oulun läänihallituksen poliisitarkastajaan ja kysyi, oliko virkaan ollut montakin hakijaa.

– Hän sanoi, ettei yhtään. Kun hän sitten kuuli usean vuoden kokemuksestani konstaapelina ja että olin tenttiä vaille juristi, hän ehdotti laittamaan paperit sisään ja tulemaan vt-apulaisnimismieheksi Kajaaniin. Kun saisin tentin suoritettua ja juristin paperit, voitaisiin Paltamon virka laittaa uudelleen hakuun.

Helmikuun 1. päivänä Kajaanin rautatieasemalla odotti Penttiä mustamaija, joka vei hänen nimismiespiirin toimistoon. Huhtikuussa Pentti valmistui ja kesäkuussa 1974 hänet valittiin ainoana hakijana Paltamon apulaisnimismieheksi.

Lapsiperhee arki koittaa

Monista yrityksistä huolimatta todettiin, ettei Tuppuraisen pariskunta voinut saada biologisia lapsia. Vuoden 1977 lopulla syntyi Kajaanissa tyttölapsi, jonka Haapajärvelle muuttaneet Pentti ja Tuula adoptoivat.

1979 Pentti aloitti työt Kuhmon nimismiehenä ja saman vuoden marraskuussa syntyi Oulussa poika, jota Pelastakaa Lapset ry tarjosi toista lasta haluaville Tuppuraisille adoptoitavaksi.

– Olin ajatellut tulevani erilaiseksi isäksi kuin oma isäni, olinhan mm. absolutisti. Mutta minua veivät vaativa työ sekä osallistuminen vapaaehtoiseen maanpuolustustyöhön ja rotary-toimintaan. Olin paljon poissa kotoa, ja tietysti tunnen siitä huonoa omatuntoa, Pentti huokaisee.

Tosin heti Kuhmoon muutettuaan perhe osti kesämökin vain kuuden minuutin venematkan päästä kirkonkylältä, ja siellä aikaa vietettiin lasten kanssa monet kesät touko/kesäkuun vaihteesta lähtien.

Evankeliumin sanomaa levittämässä

Tänä päivä Pentillä on kaksi lastenlasta tyttären perheestä.

▶ Mujejärven koululla Vienan Karjalassa jaettiin yli 300 Uutta testamenttia. Vasemmalla Reino Väisänen Pentin vieressä.

▲ Vienan Karjalassa 29.5.1994, vasemmalta Inkerin kirkon diakoni Ari Huotari sittemmin pastori, kirkkoherra Timo Löytty ja Pentti Jyskyjärvellä kotihartaudessa.

– Isovanhemmuus on siinä mielessä helpompaa, että varsinainen kasvatustehtävä on lasten omilla vanhemmilla. Kun kummallakin vanhemmalla oli samaan aikaan työmatkoja, sain on olla aika usein Kajaanissa lapsenvahtina, ja siinä syntyi mielestäni hyvä suhde lapsenlapsiin. Sain rukoilla heidän kanssaan niin ruoka- kuin iltarukoukset eli hengelliset asiat tulivat heille tutuiksi ja he ymmärsivät, mihin vaari uskoo.

Kun lapsenlapset varttuivat, Pentillä oli tapana mennä heitä vastaan koulun jälkeen.

– Kotimatkalla oli mahdollisuus keskustella, mitä koulussa oli tapahtunut, ja tietysti keskusteltiin myös uskonnonoppitunnin asioista.

Isänä ja isoisänä oleminen on Pentin mukaan kasvattanut häntä myös kristittynä, koska siinä saa tunnustautua Jeesuksen omaksi.

– Pidän sitä hyvin merkittävänä asiana, että olen saanut viedä evankeliumin sanomaa eteenpäin tuleville sukupolville.

Käärmekertomus

Pentti muistelee, kuinka lapsenlapset olivat taas kerran Kuhmossa, ja 7-vuotias poika oli heti herättyään tullut olohuoneeseen tutkimaan kännykkäänsä. Pentillä oli tapana aloittaa päivä lukemalla Raamattua olohuoneen sohvalla. Poika kysyi: ”Vaari, mitä sinä luet?” johon Pentti vastasi: ”Raamattua.” Poika jatkoi: ”Vaari, onko Raamattu totta?”

– No minä kerroin hänelle, miksi Raamattu on totta. Poika tiesi jo etukäteen paljon Raamatusta, mutta hän kysyi, että onko siellä käärmekertomusta. Kun vastasin, että kyllä siellä on, hän kysyi vielä: ”Vaari, miten käärme voi puhua?”

Pentti kertoi sen hänelle, jonka jälkeen vielä luki tuon kertomuksen hänelle. Sitten vaari ja tyttärenpoika keskustelivat, kuinka paholainen houkuttelee meitä Jumalan tahdon vastaisiin asioihin. Poika pyysi vaariaan lukevaan vielä Joosef-kertomuksen, jonka jälkeen kaksikko keskusteli siitä, kuinka Jumala voi käyttää pahojakin asioita omien tarkoitusperiensä toteuttamiseen.

– Tuo noin tunnin kestänyt aamuvartiohetki lapsenlapsen kanssa on yksi ehdottomia helmiä, Pentti Tuppurainen hymyilee muistoilleen.

Hitsausalihankintaa vaativiin kohteisiin
Teemme mm.
• ajoneuvoyhdistelmien uusia päälirakenteita ja perävaunujen osia
• puutavaranosturin alustat, motojen kuljetuslavetit ym.

Wintersteel Oy
Sakari Yrjölä
Mäyrämäentie 9, 47450 Perheniemi
0400 570 288
wintersteeloy@gmail.com

GNN
GOOD NEWS NETWORK
SAAVUTTAMATTOMAT KANSAT TARVITSEVAT JEESUSTA!
Lähde mukaan työhön
www.gnn.fi

Jotta he saisivat kuulla!

YRITYKSEN TAVOITTEET
Laatu
Luotettavuus
Toimintavarmuus
Joustavuus
VRK
VAASAN RAKENNUSKORJAUS OY / AB
VASA BYGGNADSREPARATION
Vöyrinkatu - Vörågatan 13, 65100 VAASA - VASA
www.vaasanrakennuskorjaus.fi

Keren Kajemet Finland ry (KKF)

Keren Kajemet Finland'in (KKF) uusi projekti
Amnunin metsän ennallistaminen Galileassa

Amnunin metsä sijaitsee Ylä-Galileassa Kinneret-järven pohjoispuolella. Tämä on nuori metsä, johon oli vasta äskettäin istutettu alkuperäisiä israelilaisia lajeja.
Amnunin metsä on osa Länsi-Korazimin suojelualuetta, joka kattaa 442,5 hehtaaria.

Viime sodan aikana metsä kärsi laajoja vahinkoja, ja sen lisäksi Libanonista ammutut raketit estivät kastelujärjestelmän asentamisen, minkä seurauksena taimet kuolivat ennen kuin ne ehtivät juurtua kunnolla.

Tämä tuho vaikuttaa paljon muuhunkin kuin itse puihin. Se häiritsee villieläinten elinympäristöä ja vahingoittaa maapohjan kestävyyttä. Tuho rajoittaa asukkaiden, retkeilijöiden ja pyhiinvaeltajien turvallista vierailua virkistysalueella.

Metsien ennallistaminen on vältämätöntä sekä maan suojelemiseksi että siitä riippuvaisten yhteisöjen tukemiseksi.

קרן קיימת לישראל
KKL - JNF

Jos asia kosketti sinua, niin ota yhteyttä:
Keren Kajemet Finland ry
puh: 09 444 450
kkl@kolumbus.fi
www.kkl.fi; www.kkl.org.il

Kukaan ei leiki mun kanssa, ne vaan lukee uusinta Tosimies -lehteä...
6 numeroa vain 40 euroa!
Tilaa netissä www.tosimies-lehti.fi

Juhana Unkuri

”Jeesus on miehelle paras esikuva”

Pitkään kirkon miestyötä tehneen Juha Yli-Jaakkolan mukaan miehet kaipaavat elämäänsä syvyyttä, oman elämänsä johtajuutta sekä rohkeutta elää kutsusta käsin.

Tuoreiden tutkimusten mukaan nuoret suomalaismiehet ovat aiempaa kiinnostuneempia uskonasioista, ja aiempaa useampi on uskova. Pitkään kristillisessä miestyössä mukana ollut pastori Juha Yli-Jaakkola on tehnyt saman havainnon.

– Tutkimusten kertoma viesti nuorten miesten hengellisestä heräämisestä on todellisuutta. Minun kokemukseni ja tietojeni mukaan tämä muutos on alettu noteerata myös seurakuntien työn suunnittelussa.

Yli-Jaakkolan mukaan monissa seurakunnissa on ollut perinteisesti tarjolla toimintaa, joka ei välttämättä innosta nuoria miehiä.

– He kaipaavat seurakunnilta sekä vahvaa hengellisyyttä että mahdollisuutta nuorekkaaseen aktiiviseen toimintaan. Käytännössä se voi olla vaikkapa musiikkia, halonhakkuuta tai mopon puhdistusta sekä rukousta.

Yli-Jaakkola toimi aiemmin viiden vuoden ajan Kansan Raamattuseuran Turun kaupunkityöntekijänä, jolloin hän oli myös miestyön tiimin puheenjohtaja. Tavoitteena oli uudistaa miestyötä siten, että sillä olisi enemmän vetovoimaa myös nuorten parissa. Yli-Jaakkolan mukaan tässä onnistuttiin vain osittain.

– Työrupeamani viimeisen tapahtuman osallistujista 17 oli alle 50-vuotiasta, ja osa heistä oli alle 30-vuotiaita. Olisimme tietysti toivoneet, että varsinkin nuoria miehiä olisi ollut mukana enemmän.

Hänen johdollaan miehille järjestettiin myös leirejä, saunailtoja ja teemapäiviä.

– Ne keräsivät yhteen lähinnä yli 60-vuotiaita konkareita. Nuorten miesten lisäksi heidät on tietysti tärkeää ottaa jatkossakin huomioon toimintaa suunniteltaessa.

Yli-Jaakkolan mukaan toistaiseksi paras uusi avaus nuorten miesten tavoittamiseen on ollut Wild at Heart bootcamp -retriitit. Yhdysvaltalaisen kristityn kirjailijan ja luennoitsijan John Eldredgen luomassa konseptissa miehet kokoontuvat neljä päivää kestävään hengelliseen retriittiin, johon sisältyy fyysistä toiminnallisuutta.

– Pidimme Kaarinassa pari vuotta sitten tällaisen retriitin, jossa oli varsin paljon myös nuoria miehiä.

Ohjelmassa oli hengellistä opetusta, metsälenkkejä, jalkapallon pelaamista ja saunomista.

– Tavoitteena oli löytää yhteys omaan sydämeen ja sitä kautta kokea todellista veljeyttä toisten kanssa. Tätä auttoi se, että kännykät pidettiin kiinni.

Yli-Jaakkola aloitti äskettäin työn Turun Katariinanseurakunnassa. Turussa järjestetään joulukuussa Wild at Heart bootcamp -retriitti,

– Sinne ovat tervetulleita kaikenikäiset miehet eri puolilta Suomea. Lisäksi pääsen tekemään työni puitteissa podcastia, jossa miestyö on esillä tavalla tai toisella. Jatkossa aiomme järjestää miehille myös nuotiokokoontumisia.

Valmius anteeksiantoon

Yli-Jaakkola toteaa miesten kaipaavan elämäänsä syvyyttä, oman elämänsä johtajuutta sekä rohkeutta elää kutsusta käsin.

– Näiden toteutumiseen tarvitaan yleensä toisten miesten tukea ja hyväksyntää.

Yli-Jaakkola kertoo olevansa itse maalaistalon kasvatti. Hänen kasvuympäristönsä oli Varsinais-Suomessa, Pöytyän kunnassa sijaitseva pieni Heinijoen kylä, jossa hän asui viisivuotiaasta aina 16-vuotiaaksi. Yli-Jaakkola nautti erityisesti metsissä kuljeskelusta, ja kesät olivat seikkailuntäyteisiä. Perhe järjesti myös kesälapsi- ja maatilamatkailutoimintaa.

– Minua kiusattiin koulun 5–7. luokilla. Tämä vaikutti merkittävästi itsetuntooni ja vei synkkyyteen. Imin vaikutteita monesta suunnasta, ja omaksuin yläasteella viihdyttäjän roolin, joka suojeli sisintäni.

Rippikoulun jälkeen Yli-Jaakkola tuli uskoon, ja oma porukka löytyi seurakuntanuorista. Merkittävä hetki oli myös se, kun hän luki vuonna 2003 John Eldredgen kirjan Villi ja vapaa.

▲ – Kun mies kokee turvaa Jeesuksessa ja elää Hänestä käsin, armo tulee todeksi niin miehelle itselle kuin hänen lähipiirilleen, toteaa Juha Yli-Jaakkola..

– Sisimmässäni oli ollut haavaa. Siitä alkoi varsinainen miehisyyden parantumispolkuni.

Samana vuonna Yli-Jaakkola sai myös profetian:”sinut vedetään raastimen läpi ja nahkat jäävät siihen kiinni.” Hän kertoo ymmärtäneensä viimeisen kahden vuoden aikana, mistä profetiassa oli kyse.

– Jumala on riisunut elämästäni pois ylimääräisiä asioita, jotka ovat estäneet aidon yhteyden sisimpääni ja myös lähipiiriini.

Ensin Yli-Jaakkolalla oli terveyshuolia, joihin hän sai apua. Sitten oli aika luopua luottamustehtävistä sekä vähentää työaikaa ja vapaa-ajan harrastuksia.

– Seuraavaksi menetin työni ja olin uuden edessä. Odotin, mihin Jumala minut johtaa ja löysin uuden työn.

Yli-Jaakkolan mukaan miehen elämässä korostuu vastuunotto läheisistä: heidät tulee asettaa etusijalle. Tähän liittyy erityisesti vastuunotto perheestä.

– Nyt oma tavoitteeni on olla rehellisesti mies, joka auttaa myös toisia miehiä löytämään itsensä – olla se mies, joksi Jumala on minut luonut. Ei ulkoapäin ohjattuna vaan aidosti sydämestä käsin.

▲▼ Juha Yli-Jaakkola osallistui maaliskuussa 2026 Hollannissa järjestettyyn Wild at Heart bootcamp -tapahtumaan, vastaavanlaisia ollaan järjestetty ja järjestetään jatkossakin Suomessa.

Yli-Jaakkola toteaa, että tällöin ihminen kohtaa väistämättä myös kipuja.

– Ihmisen on oltava valmis antamaan anteeksi niin menneitä kuin nykyisiä asioita. Usein kysymys on prosessista.

Yhteys omaan sydämeen

Yli-Jaakkola on huomannut, että rippikouluissa nuoret miehet kysyvät aiempaa rohkeammin uskonasioista ja haluavat tulla rukoiltaviksi.

– Nuorisotyötä tekevät kaverini ovat kertoneet, että muun muassa The Send -liike on saanut mobilisoitua tehokkaasti nuoria miehiä kertomaan Jeesuksesta kaduilla. Nykyään monet ilmaisevat itseään ja uskoaan myös räpin ja tanssin kautta. Tämä on mahtava juttu.

Yli-Jaakkolan havaintojen mukaan nykyään nuoret miehet elävät ylipäätään uskoaan todeksi rohkeammin. Usko on myös aiempaa hyväksytympää. Hänen mukaansa usein kristittyjenkin miesten haasteet liittyvät erityisesti teknologian rajattomiin mahdollisuuksiin.

– Sosiaalinen media ja internet on tuonut houkutukset käden ulottuville. Pornoon liittyvät riippuvuudet vievät monet mennessään, ja myös erilaisiin peleihin, tietosivustoihin ja leffoihin voi syntyä huonoa riippuvuutta. Osa miehistä eristäytyy ja kehittää naisvihaa, jos toivottua kumppania ei meinaa löytyä.

Yli-Jaakkola toteaa toisten löytävän paikkansa seurakunnassa, työelämässä ja ihmissuhteissa.

– He voivat olla hyvinkin menestyviä, ainakin päällisin puolin.

Samalla hän muistuttaa tämän ajan sukupuolihämmennyksen koskevan myös nuoria miehiä.

– En mene tähän teemaan syvällisemmin, mutta totean, ettei terveitä miehen malleja ole välttämättä helppoa löytää. Onneksi myös rikkinäisyys ja keskeneräisyys hyväksytään nykyään paremmin.

Nykyään puhutaan myös toksisesta maskuliinisuudesta. Yli-Jaakkola toteaa, että tämä linkitetään helposti konservatiivisiin miehiin, ”jotka eivät siedä seksuaalivähemmistöjä”. Hänen mukaansa tämä on yksiulotteinen, ”halki, poikki ja pinoon” -näkökulma asiaan. Oli mies sitten liberaali, konservatiivi tai karismaatikko, olennaisinta on yhteys omaan sydämeen.

– Muuten mies elää päällään vain kuoret, jotka hän on saanut jostakin viitekehyksestä käsin. Samalla hän voi kokea toisten olevan selkeä uhka omalle minuudelle.

Yli-Jaakkola toteaa, että mies saa olla herkkä ja pehmeä. Mies saa itkeä ja myötäelää.

– Vaikkapa balettia tanssiva feminiininen runomies ja miekkaa heiluttava muskelisankari voivat olla yhtä lailla Miehiä. Olennaista on, miten maskuliinisuus heijastuu sisältä ulos.

Pienellä paikalla

Yli-Jaakkolan mukaan mies kantaa enemmän Jumalan maskuliinista puolta: hän on enemmän esimerkiksi suojelija ja seikkailuun kutsuja. Nainen kantaa puolestaan feminiinistä puolta, ollen esimerkiksi elämän antaja ja kauneuden kantaja.

– Äitien lailla myös isien on yhtä tärkeää rakastaa lapsiaan. Siinä hän voi tuoda esiin niin hellän kuin vahvan puolensa. Näin maskuliinisuus tulee esiin monipuolisesti ja turvallisesti.

Yli-Jaakkolan mukaan monille miehille, myös kristityille rukous voi olla vaikea asia. Se voidaan nähdä viimeisenä oljenkortena, johon tartutaan, jos asiat eivät muuten onnistu.

– Miehille voisikin kertoa useammin, että rukoilla saa muulloinkin: kädet ristissä, metsässä kävellen, laulaen tai vaikka taistelutanssien.

Yli-Jaakkola pohtii, että rajoittava uskonnollisuus voi olla miehelle yhtä tuhoisaa kuin rajaton hedonismiin kannustava maskuliinisuus.

– Lopulta itsekkyys tappaa miehen sisältä, koska hänen on tarkoitus elää toisia varten kuten Jeesuskin eli.

Jeesus on miehelle ylipäätään paras esikuva: rohkea, aito, herkkä ja päämäärätietoinen aina loppuun asti. Kilvoittelu on itsensä riisumista itsekkyydestä, ahneudesta, himosta ja väärästä kunnianhimosta.

– Jeesus eli täysin toisia varten Isän rakkauden ja ohjauksen alla. Saman tulisi olla totta miehelle. Muuten hän on vain palkkasoturi, joka etsii lohdukkeet, mistä ikinä saa ja pakenee kun todelliset vaikeudet tulevat.

Kun mies on viety tarpeeksi pienelle paikalle omien epäonnistumisten ja kasvukokemusten kautta, se riisuu häntä omavoimaisuudesta ja saa luovuttamaan elämänsä hallintaa Jumalan käsiin.

– Kun mies kokee turvaa Jeesuksessa ja elää Hänestä käsin, armo tulee todeksi niin miehelle itselle kuin hänen lähipiirilleen.

Seuraava Wild at Heart bootcamp -retriitti järjestetään

3.12. klo 17 – 6.12.2026 klo 14 Turussa Pyölinrannan leirikeskuksessa. Retriittiin voi osallistua myös muualtapäin Suomea. Tapahtuma on tarkoitettu yli 18-vuotiaille miehille. 16-vuotta täyttäneet voivat osallistua retriittiin huoltajan seurassa.

Ilmoittautuminen ja lisätiedot: **juha.yli-jaakkola@evl.fi**

Juha Yli-Jaakkolalle tärkeitä raamatunkohtia:

Jesaja 40: 28–31
Etkö jo ole oppinut, että Herra on ikuinen Jumala, Herra on ikuinen Jumala, koko maanpiirin luoja?
Ei hän väsy, ei uuvu, tutkimaton on hänen viisautensa. Hän virvoittaa väsyneen ja antaa heikolle voimaa.
Nuoretkin väsyvät ja nääntyvät, nuorukaiset kompastelevat ja kaatuvat, mutta kaikki, jotka Herraa odottavat, saavat uuden voiman,
he kohoavat siivilleen kuin kotkat.
He juoksevat eivätkä uuvu, he vaeltavat eivätkä väsy.

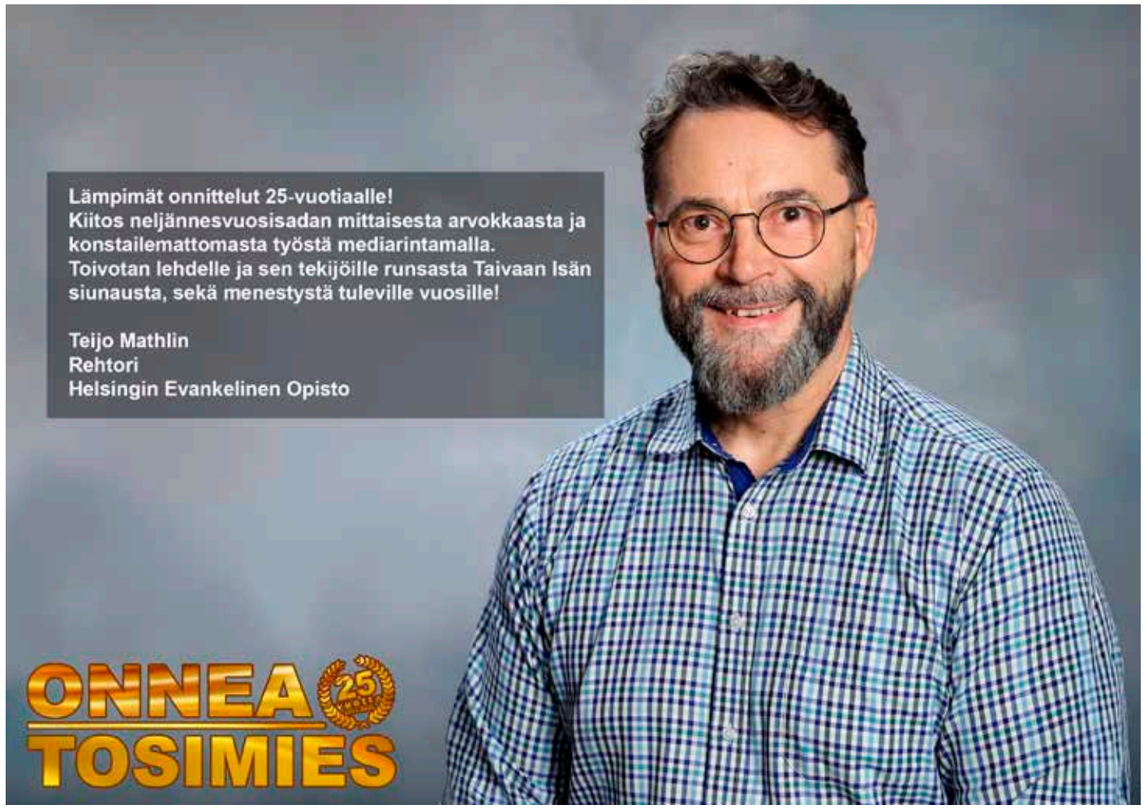
Yli-Jaakkola:
”Jumala on voimamme lähde ja Hänen luokseen saamme tulla, kun pelkäämme ja olemme saaaneet siipeemme.”

Korkea veisu/Laulujen laulu 1:5
(Raamattu 1933/1938)
Olen musta, mutta ihana.

Yli-Jaakkola:
”Eli olen syntinen, mutta täysin rakastettu Kristuksen ristintyön tähden.”

Room. 8:37-39
Mutta kaikissa näissä ahdingoissa meille antaa riemuvoiton hän, joka on meitä rakastanut.
Olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, eivät enkelit, eivät henkivallat, ei mikään nykyinen eikä mikään tuleva eivätkä mitkään voimat, ei korkeus eikä syvyys, ei mikään luotu voi erottaa meitä Jumalan rakkaudesta, joka on tullut ilmi Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.

Yli-Jaakkola:
”Tässä hahmottuu hyvin se armoperusta, johon me voimme luottaa, ja jonka varaan voimme laskea elämämme.”

Pohojammaan kautta...

Isänmaa

Jussi Kosola

Isänpäivä-extran myätä tuli pohorintahan kertomuksen otsikko, josta hyvä rakentaa kiitorata. Sana ”Isänmaa” muarostuu sanoosta isän ja maa, ja se viittaa kotimaahan, alakuperämaahan tai synnyynmaahan. Se kuvaa paikkaa, mihinkä ihiminen tuntoo erityystä sironnaasuutta ja johonka liittyy useen syvällisiä tuntemuksia, mm. rakkautta ja lojaalisuutta.

Kulttuurinen merkitys: Isänmaa ei oo yksin maantiäteellinen käsite, vaan siihen liittyy samalla kansallinen irentiteetti, kulttuuriperintö ja historia. Se voi herättää voimakkahia tunteeta, erityysesti kriisin tai soran aikana, jolloon kansalaaset pualustaavat maatansa ja sen arvoja.I sänmaa esiintyy useen kiriallisuure, taitees ja puhees symboolina, joka yhyristää yksilön yhteesöhön ja kansahan.

Kun miättii näitä ereltäviä sukupolovia, jokka laittoo pelihin kaikkensa isänmaan etehen, mm. nuaret miähet, joista kaikista ei keriinny isää tulla, kun itärintamalle matka päättyy ja kun taas yhyrellaanen esimerkki oli se, kun mulle läheenen miäs kertoo, ettei lentäjä-isäänsä keriinny nähärä,k un ilimataistelus hän oli kuallu ja äitinsä häntä vasta orotti silloon.

Isänmaan pualesta ponnistelivat nämä ikäluakat mittaamattomin uhurauksin, ja jos siihen aikahan olis joku kansanerustaja vilielly teesiä: Oma kansa ensin ajattelu on vaarallista, niin maanpetturuuttahan se olis ollu, toisin ku näinä aikoona on käyty!!!

Tähän jatkoksi viälä kun tiätyt tahot vilielöö rasistikorttia sumeelemata, niin on muistutettava että:I sänmaallisuus ei oo rasismia!!!

Jokaanen ymmärrystä omaava voi ihimetellä, mitävarte verovaroja käytetähän vastahanottobisneksehen, joista hyätyyvät/rikastuuvat sellaaset tahot, joilla jo entuurestansa on hyvät liksat. (Toivottavasti ennen kevään vaalia kaikki koijaroonnit paliastuu, mitä on jo osin noussu esihin) Kun taas toisahalta: Kaikki kansa on verollepantava, elikkä jos köyhä eläkeläänen keräälöö kaliatölökit karunvarsilta, niin se on ilimootetteva verotuloksi.

Kristillisiä arvoja polietahan maahan ja tilalle ei jää tyhyjiötä, vaan tilalle on tyrkyllä mm. ”rauhan-uskontoa” sharialakinensa päivinensä.

Tämä rouhaasoo ittiäni syväätte, kun mulle läheenen ystäväni, syvällisten keskustelujemma myätä koin suurta respectiä häntä kohtahan jo pelekästänsä siksi, että hän eli lähetyskäskyä toreksi sille vihkiytyen, ja seuraava kertomus kiteyttää hänestä jotakin, millä haluan häntä muistella.

Lähteet:

• This article «Seija Järvenpää» is from Wikipedia. The list of its authors can be seen in its historical and/or the page Edithistory:Seija Järvenpää. Articles copied from Draft Namespace on Wikipedia could be seen on the Draft Namespace of Wikipedia and not main one
• HS-työryhmä: Surmatut tunsivat hyvin Afganistanin. Helsingin Sanomat, 25. heinäkuuta 2014, s. A 7.
• HS uppoutui Seija Järvenpään ja Kaija Martinin elämään seurakuntalainen. 08.12.2014. Viitattu 27.11.2017.
• Anu Nousiainen: He lähtivät yhdessä – Afganistanissa surmattujen suomalaisnaisten tarina HS Kuukausiliite. 6.12.2014. Sanoma. Viitattu 27.11.2017.
• Milla Ollikainen: Afganistanissa surmatun avustustyöntekijän ystävä: ”Seija eli täysillä, vaikka kutsumuksen hinta oli kuolema” Seura. 6.2.2016. Viitattu 27.11.2017.

Seija Järvenpää (k. 24. heinäkuuta 2014) oli toinen Afganistanin Heratissa vuonna 2014 murhatuista suomalaisista avustustyöntekijöistä. Hän oli Evankelisluterilaisen kansanlähetyksen palveluksessa ja toimi Afganistanissa International Assistance Missionin kautta. Hän oli asunut Afganistanissa useita vuosia. Toinen murhatuista oli Kaija Martin.

Helsingin Sanomat julkaisi murhatuista joulukuussa 2014 laajan artikkelin Kuukausiliitteessään. Sen mukaan: ”käytännössä he opettivat naisia lukemaan. He opettivat alkeellisia kätilön ja eläinlääkärin taitoja. He saivat naiset ulos kodeista. He auttoivat kyläläisiä selvittämään, miten nämä voisivat parantaa elämäänsä. He auttoivat rakentamaan käymälöitä. He lahjoittivat ovet ja ikkunat, kun koululaisille rakennettiin savesta ja mudasta uusia luokkahuoneita. Naisille opetettiin kaupankäyntiä ja myönnettiin pienlainoja. Martin näki, miten monet köyhät naiset saivat ensimmäistä kertaa omaa rahaa, kun he myivät tuotteitaan.”

Jukka Sariola kirjoitti Järvenpäästä kirjan nimeltä Ystäväni Seija – kutsumuksena Afganistan, joka valittiin vuoden 2015 kristilliseksi kirjaksi.

Marttyyrinä lähti ystäväni kohtaamahan Jeesuksen, kun hänen uskonsa muuttui näkemiseksi ja hänenkaltaasensahan saavat sen kirkkahimman kruunun, kun taas jourun peilaamahan ittiäni,niin ei täs löyrä mitään muuta saavutusta kohorallani, kun ainuastansa Paavalin sanat: Ainut kerskaukseni on ristihinnaulittu Jeesus Kristus.

Matteus 10:32-33 FINRK

”Sen tähden jokaisen, joka tunnustaa minut ihmisten edessä, minäkin tunnustan Isäni edessä, joka on taivaissa. Mutta joka kieltää minut ihmisten edessä, sen minäkin kiellän Isäni edessä, joka on taivaissa.”

Luja usko vie läpi harmaan ja mustankin kiven

Mirkka Tuominen

Liuskekivilouhimo Oristone Oy – Oriveden Kivi täytti tänä vuonna 75 vuotta. Arvopohja on säilynyt kestävällä perustalla. Oriveden tummaa eli mustaa liuskekiveä louhitaan yhä Yliskylässä.

Vuonna 1951 Rosa ja Uuno Lahti perustivat liuskekivilouhimon Oriveden Päilahteen. Toisen louhoksen he avasivat Oriveden Yliskylään vuonna 1981. Louhokset toimivat nimellä Liuskekivilouhimo Uuno Lahti.

Uuno Lahti oli menettänyt näkönsä kivien louhinnassa jo uransa alkuvaiheessa, mutta silti hän jatkoi sinnikkäästi kivityötä. Näkövammastaan huolimatta Uuno Lahden ura kiviyrittäjänä kesti kunnioitettavat 40 vuotta perustuen mottoon: ”Luja usko vie läpi harmaan kiven.”

Tapaturmansa jälkeen Uuno Lahti kulki opaskoiransa kanssa louhokselle. Taitavasti hän tunnusteli kivien muotoja vanhaan tuttuun tapaansa. Kiventyöstäminen kiilalla ja lekalla onnistuivat edelleen, joten työ jatkui.

▼ Uuno ja Reima Siren kahvitauolla.

Uuno Lahden lenkkeily koiran kanssa ja kivityö pitivät hänen fysiikkansa kunnossa. Asiakastapaamiset auttoivat pitämään myös mielen virkeänä.

◄ Alpo Tuominen ja turisteja.

Oppia pienestä pitäen

Päilahdesta louhittiin erityisen suosittua Oriveden kimmeltävän harmaata liuskekiveä, jota myytiin ulkomaille asti. Uuno Lahti huomasi, että myös hänen Yliskylässä aloittamansa tumman eli mustan liuskekiven louhinta onnistui ja kivien kysyntä kasvoi.

Alpo Tuominen oli jo pikkupojasta lähtien ollut mukana vanhempiensa kanssa louhoksella katselemassa kivityötä. Sukupolvenvaihdoksen myötä vuonna 1991 kivifirman nimeksi muotoutui Liuskekivilouhimo Alpo Tuominen. Hän työskenteli vaimonsa Aulikki Tuomisen kanssa kiviyrittäjänä kausiluonteisesti. Heidän mottonsa oli ”Tähän asti on Herra meitä auttanut”, mikä muistuttaa Jumalaan luottamisesta kaikissa olosuhteissa.

Sukupolvelta toiselle

Marjut Hanhijärvi-Pyykkönen, Mirkka Tuominen ja Marko Tuominen jatkoivat sisaruksina kivifirmaa isänsä kuoleman jälkeen vuonna 2010. He antoivat sukuyritykselle nimeksi Liuskekivilouhimo Oristone Oy ja se toimi aluksi sekä Päilahden että Yliskylän louhoksilla.

▲ Nyt jo kunnioitettavat 99 vuotta täyttänyt entinen kivimies Torsti Tuominen neuvonpidossa uuden sukupolven Kari Hanhijärven kanssa. Yhteyttä pidetään edelleen.

Marjut Hanhijärvi-Pyykkönen jatkoi liuskekivitoimintaa poikansa Kari Hanhijärven kanssa vuonna 2011. Liuskekivilouhimo Oristone Oy:n aputoiminimeksi lisättiin Oriveden Kivi.

– Liuskekivilouhimollamme telmii ajoittain mukanani jo kaksi viidennen sukupolven tulevaa kivimiestä, Kari Hanhijärvi naurahtaa.

Historia toistaa itseään sukupolvelta toiselle, kun kivipinot ja työkoneet, taltat ja vasarat kiinnostavat lapsia, jotka seuraavat vanhempansa ja isovanhempansa perinnekäsityötä. Lapsen käteen sopivia pikkukiviä on hauskaa heitellä louhimon vesialtaaseen.

– Yrittäjyytemme aikana tuotevalikoima on laajentunut, konekanta kehittynyt ja uusia innovaatioitakin on syntynyt. Kiven halkaisu, laatuarviointi ja pinoaminen vaativat edelleen kivimiehen tarkkaa ja huolellista silmää. Suomalainen käsityöperinne on pitänyt pintansa vuosikymmenestä toiseen ja tulee jatkossakin olemaan osa suomalaista rakennuskulttuuria. Meille tullaan asioimaan vuosikymmenienkin takaa, mikä sitoo sukupolvien aikana tehdyn työn mielekkäällä tavalla yhteen, Kari Hanhijärvi ja Marjut Hanhijärvi-Pyykkönen iloitsevat.

▼ Uuno Lahden näkövamma ei estänyt yrittäjyyden jatkumista.

Sopanen!

Kontrollin kolhimat

Helluntaikirkon Syyspäiviltä pärähti melkoinen uutinen: aloitetaan prosessi, jonka tarkoituksena on pyytää anteeksi kontrollin kolhimilta. Ja jos oikein ymmärsin, tämä spektaakkeli tapahtuu vuoden 2028 kesäkonferenssissa. Mikäs siinä. On ainakin näyttävä performanssi. Jotenkin en kuitenkaan jaksa uskoa, että mielensä pahoittaneet kaipaisivat tällaista näytelmää. Jokaisen kolhitun kokemus on aina aivan omanlaisensa. Toivottavasti tämä ei jää vain suureksi tapahtumaksi, vaan johtaa oikeasti väärien systeemien ja rakenteiden muuttumiseen ja terveisiin hengellisiin yhteisöihin ja seurakuntiin.

Tyttäreni toimii terapeuttina Australian Perthissä. Hänen vastaanotolleen alkoi tulla useita, joilla oli hyvin samankaltainen kokemus eri kristillisistä yhteistöistä ja seurakunnista. Heitä ei oltu kuultu, heidät oli ohitettu, heitä oli kontrolloitu, painostettu olemaan hiljaa ja tekemään, kuten johtajat määräsivät. Jos edes yritti kyseenalaistaa jonkin päätöksen, sai rettelöitsijän leiman. Heidän hankala olonsa oli liian vähäisen rukoilemisen ja Sanan lukemisen syytä. Henkinen pahoinvointi oli suoraan siitä johtuvaa.

Koska ilmiö osoittautui yllättävän isoksi, tyttäreni kirjoitti englannin kielisen kirjan, jossa kuvaa useiden kolhittujen tilanteita, tuskaa, uskon kriisiä, mutta myös selviytymisiä, uuden löytämistä ja rakastavan Jumalan syliin pääsemistä. Kirja Bruised by Belief, From the Wounds of High-Control Christianity to a Faith that Restore (Anu Matara, Amazon 2025 – vapaasti käännettynä: Kontrollin kolhimat, kontrolloivasta kristillisyydestä parantavaan uskoon) pitäisi löytyä jokaisen pastorin ja johtajan lukulistalta.

Olen tavannut useita seurakunnissa haavoitettuja elämäni aikana. Tarinat ovat aina syvältä riipaisevia. Totta kai on aina kaksi puolta ja kaksi näkökulmaa, mutta systeemi, joka antaa oikeuden kontrolloida ihmisiä, ei ole terve. Jos yhteisön opetus perustuu enemmän johtajan mielipiteisiin, näkemyksiin ja oletuksiin kuin Jumalan Sanan puhtaaseen julistukseen, ollaan hakoteillä. Ja jos uskonnollinen johtaja käyttää valtaansa väärin ja pitää omia ajatuksiaan suoranaisina Jumalan puheina, vaikutukset saattavat olla todella vahingollisia. Monet tällaisen johtajuuden kohteina olevat menettävät itsensä ja minuutensa. Ja kun yksilön rajoja rikotaan hurskauden nimissä, rikotaan myös sielu. Näiden ihmisten matka terveeseen jumalsuhteeseen voi olla pitkä ja vaikea.

Rakkaat isät, niin lihalliset kuin hengellisetkin. Meidän tulisi herätä näkemään omat toimintatapamme, systeemimme ja rakenteemme, jotka haavoittavat vilpittömiä sisaria ja veljiä. Kovien vaatimusten sijaan tarvitaan lämpimiä, empaattisia ja turvallisia sydämiä. Oppi ei saa olla koskaan rakkautta suurempi. Jätetään kontrolli ja kannetaan lähimmäisiämme siunaten Isän eteen ja annetaan heidän kasvaa mittoihinsa Herran palveluksessa.

Iikka Löytty

Hautaustoimisto Hymniä Seinäjoella luotsaava Kyösti Nevala kertoo saavansa työstään voimia kohdata surua ja koettelemuksia.

Kyösti Nevalalle yrittäjyys on verissä

Kyösti Nevala kertoo olleensa yläasteikäisenä varsin vikkelä nuori mies. Sisarensa kanssa hän oli laskenut, että parhaimmillaan hän teki yhdeksää työtä samaan aikaan.

– Tiedä häntä, olisiko se nykyisin diagnosoitu adhd:ksi tai joksikin muuksi, hän naurahtaa.

Eräänä kesänä yläasteen loppupuolella hän muistaa sanoneensa äidilleen, että haluaisi joskus omistaa oman hautaustoimiston. Pojalla oli valmiina jo yllin kyllin erilaisia ideoita mm. yrityksen mainontaan.

– Aku Ankka -fanina suunnittelin, että voisin maata avonaisessa, sisältä valaistussa arkussa ja luen siellä Aku Ankkaa. Äiti hyväksyi heti ajatuksen omasta toimistosta, mutta ei markkina-ajatusta, olisiko ollut vanhemman viisautta sekin.

Sen jälkeen asiasta ei puhuttu, eikä 14 vuotta sitten pois nukkunut äiti koskaan ehtinyt nähdä poikansa Hautaustoimisto Hymni Oy:tä, jonka Kyösti Nevala perusti monien mutkien ja eri koulujen jälkeen neljä vuotta sitten, 18.7.2022.

Yrittäjyys veti puoleensa

Perhe asui kerrostalossa Oulussa, mutta Kyösti Nevalalla ei ole varsinaisia muistikuvia ensimmäisistä kymmenestä vuodestaan. Leikkiä pihamaalla, kesäiset paperilennokkien väsäämiset ja lennättämiset, talven lumileikit ja riemut, tuttu ja turvallinen pihamaa ja taisipa siinä sivussa vierähtää kaksi ensimmäistä kouluvuottakin. Niin ja tietenkin mökillä vietetyt kesät, jotka olivat aina lämpimiä.

– Koti oli hyvä, ymmärtäväinen, ohjaava ja anteeksiantavainen, kuvailee Nevala lapsuuden kotiaan.

Äiti oli päättäväinen ja ennakkoluuloton ihminen. Hän oli sanonut miehelleen, että jos hän saa hoitajan paikan uudesta perustettavasta vanhainkodista, silloin perhe muuttaa Tyrnävälle. Ja niin myös tapahtui.

– Sen viiden vuoden aikana, jona asuin Tyrnävällä, minulla ei ollut oikeastaan ikäisiäni kavereita, mutta tuollaisia parikymmentä vuotta vanhempia maanviljelijöitä, joille sain tehdä töitä. Vanhemmat kannustivat minua terveelliseen työntekoon ja varsinkin äiti myös yrittäjyyteen, Nevala muistelee. – Kun perustin ensimmäisen yritykseni parikymppisenä, isä sanoi, ettei hän voi ymmärtää, miten minusta voisi tulla yrittäjä.

Ensimmäiset myyntityöt Nevala kertoo tehneensä 15-vuotiaana, jolloin hän myi satukasetteja ja runokasetteja kiertäen polkupyörällä ovelta ovelle. Myöhemmin hän suunnitteli harrastuksenaan kalustekokonaisuuksia toimistoihin, mutta oli myös muualla töissä samaan aikaan. Omaa osaamistaan Nevala on myynyt mm. kuljetuspuolella erilaisiin paikkoihin. Eli aina on ollut jonkinlainen yritys.

– Kyllähän toisen palveluksessa on mukava olla töissä, jos on hyvä työyhteisö, mutta kun itse tekee niin itse vastaa.

Siirto koti-isäksi

Vaikka verenperintö olisi vetänyt sairaanhoitoalalle isän ja äidin perässä, Kyösti Nevala lähti opiskelemaan Kalajoelle puuseppäkouluun, josta valmistuttuaan vuonna 1991 haki yhtä aikaa sekä teknilliseen kouluun että sairaanhoitajakouluun.

– No minä pölhö en lähtenyt sairaala-alalle, vaan halusin ”miehiselle” alalla ja valitsin teknillisen koulun, hän naurahtaa muistoilleen. – Seinäjoella opiskelin kolme vuotta ja työskentelin sen jälkeen alalla kahdeksan vuotta.

Perheeseen syntyi silloin toinen lapsi, mutta vaimon terveys esti yksinään lapsen hoidon ja syliin ottamisen, joten Kyösti Nevala jätti hyvän työn ja siirtyi koti-isäksi kahdeksaksi vuodeksi. Hän suositteleekin kaikille miehille lämpimästi koti-isyyttä silloin, kun lapset ovat pieniä. Vaikka silloin pitäisi olla se urakehitys huipussaan ja palkka nousta kohisten, mutta mikään ei korvaa sitä, että näkee omien lasten kasvun ja kehittymisen.

Samaan aikaan Nevala opiskeli linja-autopuolelle, ja palattuaan työelämään ajoi linja-autoja, rekkoja ja takseja.

– Kun jäin kotiin eräs ison yrityksen pikkupomo sanoi minulle, että hän ei voisi kuvitellakaan jäävänsä hoitamaan lapsia kotiin. Sanoin hänelle, että muistapa kun seuraavan kerran menet hautausmaalle ja luet hautakivien tekstejä, niin mietipä kuinka monta korvaamatonta siellä lepää. Kaveri ei ymmärtänyt, kunnes hänen oma lapsensa sairastui leukemiaan. Sitten hän soitti, ja kertoi viimein ymmärtävänsä puheitani. Myöhemmin kuskasin samaista lasta usein Tampereelle sairaalaan ja keskustelin paljon isän kanssa ajomatkoilla.

Hyppy syvään päätyyn

Hautaustoimiston perustaminen kurkisteli elämän mutkissa usein. Kyösti Nevala kertoo joskus päättäneensä nuoruusideoihinsa viitaten, että ennen kuin täyttää viisikymmentä, pitää hautaustoimisto perustaa.

– No lopulta siinä oli 23 päivää väliä, kun Hymnin ovet aukesi ja minä täytin 50.

Nevala myöntää hypänneensä suoraan syvään päätyyn, täysin tuntemattomalle alalle haaveenaan joskus jäädä eläkkeelle omasta yrityksestä.

– Olen aina ollut empaattinen ja pystynyt puhumaan ihmisten kanssa näiden surun ja murheen keskelläkin. Mutta jollakin tavalla se vaati kypsymistä ja että pystyn olemaan täysin oma itseni. Sillä tätä työtä et pysty tekemään, jos et ole aito. Surevan ihmisen kannattelu ja eri surutasojen selvittely vaatii nopeaa ihmistuntemusta. Mutta neljä vuotta on mennyt, eikä kertaakaan ole tympäissyt lähteä töihin.

Nevala kertoo periaatteena olleen yrityksen perustamisessa, että tilillä pitää olla niin paljon rahaa, että tapahtuipa mitä tahansa, hän selviää vuoden.

– Ja niin myös kävi, kertaakaan en vuoden aikana katsonut tilin saldoa, ei minua kiinnostanut. Minä vain tein töitäni omana itsenäni yhdessä Eeron kanssa, joka jäi eläkkeelle vuosi sitten. Teimme ihan sitä perustyötä; otimme omaisia vastaan, palvelimme surun murtamia, teimme perunkirjoituksia jne. Saimme todistaa ihmisten eheytyminen läheisen kuolemasta kolmen kuukauden päähän.

Kun vuosi oli kulunut, seuraava tavoite asetettiin kahden vuoden päähän ja katsottiin, jatkuuko sama tahti. Alkuvuosien tilikaudet olivat hieman tappiollisia, mutta hän päätin kuitenkin jatkaa.

Yrityksen perustamisen kannalta tärkeää on oikea sijainti asiakasvirtojen varrella. Nevala otti yhteyttä Seinäjoen yritysmaailmassa tunnettuun Reima Kuislaan, ja kysyi, olisiko tällä hänelle sopivaa liiketilaa. Nevala kertoi, että häntä kiinnostaisi Kauppakadun varrella sijaitsevan Talvitien talon vaatekaupan jälkeen tyhjilleen jäänyt tila.

– No Reima totesi, että hänellä on ollut enimmillään 75 myymälää ja ainoa, mikä ratkaisee, on oikea sijainti. Hän sanoi, että jos saat Talvitien tilan, ota se vaikka joutuisit maksamaan vähän ylimääräistäkin, Kyösti Nevala muistelee keskusteluaan. Reiman yksinkertainen neuvo ja tyyli ilmaista asia, ne ovat ikuisesti mielessäni. Kunnioitan hänen kokemustaan ja pohojalaasta suoruuttaan!

Omana itsenä palvellen

Papit hoitavat hautajaisissa siunauksen, mutta hengellisyys näkyy myös hautaustoimiston työssä esimerkiksi saattotilaisuuksissa.

– Olemme Etelä-Pohjanmaalla ja täällä lauletaan. Minä olen saanut laulunlahjan ja voinut sitä usein myös käyttää. Täällä on myös tapana pitää saattohartaus saattohetkellä. Hartauden pitäjänä olen arka, etten vaan omilla puheillani ketään loukkaisi. Ehdotan aina Isä meidän rukousta, se on tuttu ja turvallinen.

Nevala toteaa, ettei hänen repertuaarinsa taivu kevyeen musiikkiin, vaan hän on pikemminkin omien sanojensa mukaan ”totinen virren jollottaja”.

Hän kertoo pitäneensä tänä kesänä ensimmäisen kerran kesälomaa, koska ei koe kaipaavansa lomaa, työ antaa virtaa ja voimaa jaksaa.

– Kun on itsensä kanssa sinut, uskaltaa välillä ottaa riskejäkin. Olen kannustanut työntekijöitä toimimaan omana itsenään, omine vahvuuksineen ja heikkouksineen, älkää tehkö niin kuin minä teen tai opetan. Kun teette, mikä teistä tuntuu oikealta ja turvalliselta, silloin palvelette asiakkaita parhaimmin ja jaksatte vielä huomennakin.

Viimeksi kuluneina neljänä vuotena on Nevalan perheellä riittänyt haasteita.

– Isoja sairauksia on ollut välillä – voisiko sanoa, enemmän kuin jaksaa kantaa. Omaa terveyttä en ole ehtinyt miettiä, koska muilla on isompia murheita. Oma isäni poismeno ja minulle tärkeän tätini kuolema viime keväänä siinä vielä kaiken päällä. Tämä työ auttoi jaksamaan kaiken keskellä. Mutta nyt on kaikki kunnossa ja mennään päivä kerrallaan eteenpäin, Kyösti Nevala pohdiskelee ja muistuttaa, etteivät meidän päivämme ole kalenteriin merkittyjä. – Vaikka välillä mennään rappusia alaspäin vauhdilla, onneksi on päiviä, jolloin myös voidaan nousta pienin askelin ylöspäin elämän rappusia.

KRISTILLINEN MIESTENLEHTI
TOSIMIES
www.tosimies-lehti.fi

Pentti J. Rönkkö

Eihän rallia voiteta, jos siellä pelätään

Rallilegenda Sebastian Ogierin hurja ulosajo Jyväskylän MM-rallissa muistutti, kuinka äärirajoilla kilvanajossa liikutaan.

Niin rallimestarit kuin formulasankaritkin ovat joutuneet usein katsomaan kuolemaa silmästä silmään tai ovat joutuneet katsomaan vierestä kilpatoverin kohtaloa.

Rallien pikataipalilla ja kilparatojen asvalteilla mennään aina ihmisen suorituskyvyn äärirajoilla.

Kilpa-autoilijoiden reaktiokyky ja jopa näköaisti ovat usein poikkeuksellisia jo luonnostaan, ja kyvyt ovat kasvaneet kokemuksen myötä.

Ennen kaikkea pelon kynnys on kilpa-autoilijoilla äärimmäisen korkea. Itse asiassa, jos kilpa-autoilija alkaa pelätä ajamista, hän on jo menettänyt pelin. ”Ei rallia voiteta, jos siellä pelätään”. Sen tiesi jo Gösta Sundqvist sanoittaessaan laululiaan Teuvo, maanteiden kuningas.

▶ Kimi Räikkösen mielestä ralli on ehkä rata-ajoa vaarallisempaa, mutta jos alkaa pelätä, niin on valinnut väärän lajin.

Göstan oivalluksen jakavat myös rallin ja ratakisojen mestarit.

Kimi Räikkönen: Ei ehdi miettiä

Yksi F1-mestari Kimi Räikkösen suosion salaisuuksista on ollut paitsi hänen kiehtova persoonansa kuin myös hänen haasteita pelkäämätön ajotapansa. Haastattelin Kimi Räikköstä Iltalehdelle vuonna 2012, kun Kimi oli juuri siirtynyt Lotukselle. Räikkönenhän oli ajanut ralliakin siinä välissä ja kysyin, että kumpi on vaarallisempaa, ralli vai formulat.

Kimi totesi, että joka lajissa voi sattua jotakin. Formuloissa on hyvät turva-alueet, kun taas rallissa vastaan voi tulla kivi tai puu.

– Sitä silmällä pitäen ehkä ralli, hän pohti.

Kysyin myös, että pelottaako ajaa hirvittävillä nopeuksilla kisaa. Räikkönen totesi, että ajaessa ei ehdi miettiä.

– Väärä laji, jos sitä alkaa pohtimaan, hän kuittasi.

Marcus Grönholm: Pisti miettimään

Tapasin rallin kaksinkertaisen maailmanmestarin Marcus Grönholmin mestarin rallimuseossa Siuntiossa vuosi sitten.

Grönholm totesi, että kaikenlaista on sattunut, ojien pohjilla on käyty, mutta omaa hengenlähtöä suurempi pelko on yleensä ollut se, että joutuisi keskeyttämään kilpailun.

Grönholm kuitenkin myöntää, että onnettomuuksia on joutunut miettimään.

– Kun tallikaveri Marko Märtin ajoi ulos RAC-rallissa vuonna 2005 ja hänen kartturinsa Michael Park kuoli, niin kyllä se pisti miettimään.

Mutta ei pelkäämään.

◀ Samassa tallissa ajaneen autokunnan kartturin kuolema pani Marcus Grönholmin miettimään.

▲ ▶ Sebastian Ogier, moninkertainen maailmanmestari, syöksyi Jyväskylän MM-rallissa metsään tänä vuonna. (Kuva vuodelta 2025).

Mikko Hirvonen: Pelko näkyisi vauhdissa

Rallin maailmanmestaruutta vuonna 2014 tavoittelut Mikko Hirvonen sanoitti Gösta Sundqvistin tyyliin kilpakuskin näkökulman Ylen haastattelussa Jyväskylän MM-rallin alla vuonna 2014.

▶ Ari Vatanen kävi kuoleman porteilla, palasi ja ajoi taas täysillä – ilman pelkoa.

– Jos ratissa alkaa pelätä ja miettiä ajamista, niin se näkyy vauhdissakin, Hirvonen totesi Ylelle.

Ari Vatanen: ”Ei enää rallia”

Lähimpänä kuolemaa lienee käynyt rallikuski Ari Vatanen, joka ryssäytti autonsa kohtalokkaasti tiessä olevaan monttuun Argentiinassa vuonna 1985 ja taisteli sen jälkeen hengestään ja terveydestään puolentoista vuoden ajan.

Vataselle kerrottiin, kun häntä kaivettiin ulos auton romusta, että hän oli vain toistanut kolmea sanaa: ei enää rallia, ei enää rallia…

Monien tuskallisten vaiheiden ja syvän masennuksen jälkeen Vatanen kuitenkin palasi elämään ja ralliauton rattiin Paris-Dakarissa vuonna 1987. Intohimo ajamiseen jätti taakseen kuoleman pelot ja toipumisen tuskat.

Ratin taakse asettui taas Vatanen, jota poltti tarve ajaa äärirajoilla ja kovaa. Tietoisena siitä, että kaikkea todella voi sattua.

– Se vaatii vain äärimmäisen pienen virheen, 20 senttiä liian leveä ajolinja ja… kaikki kaatuu, kirjaimellisesti. Rata-ajossa on turva-alueet, mutta ralli on täysin arvaamaton. Jyväskylän rallissa tietysti toivot, että et osu puuhun, et ainakaan sivuttain. Monte Carlossa toivot, että olisi se puu..

Kyösti Hämäläinen: Siihen ei totu

Jyväskylän Suurajojen voittaja vuonna 1977 ja kaikkiaan 13 Suomen mestaruutta tehtaillut Kyösti Hämäläinen ei tunnusta pelänneensä ralleja ajaessaan, mutta yhtä läheltä piti tilannetta hän ei kuitenkaan kos-

kaan unohda.

– Olin ajamassa Ruotsissa KAK-rallissa ja ajoin oikein kunnon voltin, autosta jäi vain runkopalkki ehjäksi, niin silloin tuntui ikuisuudelta, kun se auto pyöri.

Auto vaan pyöri ja hoin itselleni joka kiepin jälkeen, että elossa vielä, elossa vielä… Tällaiseen kuperkeikkaan ei totu.

▲ Kyösti Hämäläinen rutisti autonsa palasiksi Ruotsissa aikoinaan ja ilmalentojen aikana toisti vain, että vielä ollaan hengissä, vielä ollaan hengissä.

Tosimies

Euroopan vanhin kristillinen miestenlehti – miesten asialla vuodesta 2001 lähtien

Mielenkiintoista luettavaa 6 kertaa vuodessa – toimii hyvin myös ilmoitusmediana!

Tilaa ilmainen näytenumero netissä www.tosimies-lehti.fi

ILOUUTISET

Mukana mm.
Timo Soini ja Tapio Puolimatka
LUE: www.ilouutiset.fi

LAPUA-KETJUT
Siirtovoimaa

HE PAKENEVAT HENKENSÄ EDESTÄ

Vainotut kristityt tarvitsevat apuasi!
Lahjoita puhelimella: 0600 13001
puhelun hinta 20,28 + pvm

Marttyyrien Ääni
marttyyrienaani.fi | 040-5522 309
Rahankeräyslupa: RA/2024/1967
Varat käytetään vainottujen kristittyjen hyväksi avustuksiin sekä vainoista tiedottamiseen.

NIIN KUIN YLEISHAPPO

Evoluutio-opetus horjuttaa Raamatun arvovaltaa ja toimii näin kuin yleishappona, joka syövyttää useimpien kristittyjen uskoa. Luottamuksen puute Raamattuun on kristittyjen nuorten kaikkein yleisimmin mainitsema syy uskosta luopumiseen.

Vastaavasti useimmat eivät ole koskaan kuulleet siitä nykyaikana saatavilla olevasta valtavasta määrästä todisteita, jotka tukevat Raamatun ilmoitusta luomisesta. *Luominen*-tiedelehti voi auttaa juuri tässä. Se on kuin vahva suoja-aine, joka kumoaa ja estää evoluution syövyttävän vaikutuksen jatkossakin.

Sen upeasti kuvitetut, värilliset sivut tekevät siitä julkaisun, jota ihmiset haluavat lukea. Onko Sinun tuttavapiirissäsi nuoria, joiden usko on evoluution vuoksi koetuksella? Ostaisitko heille lahjaksi palan Totuutta? Tilaukset: kauppa.luominen.fi

©iStockphoto/Dicchi AS

Fredrik Ekholmin Israel -kronikka

Historiallinen Raamattumaraton 2026

Jumalan sana voi muuttaa kansakunnan

Ensimmäinen Raamattumaraton järjestettiin Huippuvuorilla helluntaina 2025, Svalbardin kirkossa, maailman pohjoisimmassa kirkossa. Noin 90 tunnin aikana koko Raamattu luettiin ääneen ruotsin kielellä alusta loppuun. Tämä herätti näyn järjestää vastaava tapahtuma myös Pohjoismaiden kaupungeissa.

Olin heinäkuun alussa rukousmatkalla Huippuvuorilla yhdessä muun muassa Svalbardin Raamattumaratonin aloitteentekijän, rukouspastori Fredric Cronan kanssa. Juuri siellä minussa syntyi näky siitä, että mekin Suomessa tarvitsemme Raamatun uudelleen löytämisen – että Jumalan sana nostetaan jälleen keskiöön lukemalla Raamattu kannesta kanteen.

Raamattumaraton Pohjoismaissa

Raamattumaraton järjestettiin Kööpenhaminan keskustassa, aivan parlamenttitalon läheisyydessä, jo elokuussa 2025, ja uudelleen elokuussa 2026. Ruotsissa Raamattumaratoneja on järjestetty useissa eri kaupungeissa. Tukholman St. Clara -kirkossa maraton pidettiin aloitteentekijä Fredric Cronan johdolla 11.–15. elokuuta 2026.

Raamattumaraton Helsingissä

Suomen ensimmäinen historiallinen Raamattumaraton pidettiin Kristuskyrkanissa Helsingin keskustassa 29.9.–3.10.2026. Raamattua luettiin ääneen keskeytyksettä päivin ja öin, ja lukijat vaihtoivat vuoroa toinen toisensa jälkeen. Osallistujat ilmoittautuivat omalle tunnin mittaiselle lukuvuorolleen. Lukuvuoron sai jakaa yhdessä ystävän kanssa, ja siksi lukijoita oli kaikkiaan 125 niiden 96 tunnin aikana, jotka lukeminen yhteensä kesti. Kun aloitimme, kaikki lukuvuorot oli varattu.

Tiimimme vieraili Huippuvuorilla heinäkuun alussa ja "Arctic House of Prayer" rukousviikolla. Magnus Nord (vas.) Fredric Crona ja Jan & Carina Sturesson (Int'l ICCC johtaja).

Kirkko oli avoinna koko viikon, jotta muutkin saattoivat tulla sisään kuuntelemaan tai rukoilemaan. Mukaan oli kutsuttu myös kansanedustajia. Moni heistä tuli paikalle, ja useimmat lukivat koko tunnin.

Kutsu koko yhteiskunnalle

Raamattumaratonilla oli laaja tuki. Aloitetta tukivat muun muassa Suomen Kansallinen rukousaamiainen ry, kansanedustajat, useat rukous- ja pastoriverkostot sekä kristilliset yrittäjäjärjestöt, kuten ICCC. Lisäksi mukana oli Helsingin seudun seurakuntien ja kristillisten kirkkokuntien edustajia yhdessä ihmisten kanssa kaikista sukupolvista, molemmista kieliryhmistä ja eri kirkollisista taustoista. Kaikesta tästä tuli kristillisen ykseyden ilmaus. Siksi voidaan sanoa, että tästä tapahtumasta tuli kansallinen Raamattumaraton.

© Päivi Luoma

Aloitteentekijänä luin ensimmäisen Mooseksen kirjan alusta.

Rukouksemme on, että tämä antaisi sen voiman ja toivon, joka Jumalan sanassa on – niin seurakunnalle kuin koko maallemme. Siksi tätä hanketta voi pitää rakkauden ja välittämisen osoituksena kansaamme kohtaan.

Raamattumaratonissa ei ole kysymys julkisuudesta, suorituksesta tai ihmisten esiin nostamisesta. Siinä on kysymys Jumalasta. Kokoonnumme Hänen kasvojensa eteen lukemaan, kuulemaan ja julistamaan Hänen elävää sanaansa maamme yllä.

Jumalan sana on voimallinen ja voi muuttaa ihmisiä ja kansoja

Raamattu sanoo, että Jumalan sana on elävä ja voimallinen. Se puhdistaa, pyhittää, kasvattaa, ohjaa ja antaa elämää, voimaa ja toivoa. Jumalan sanan kautta ihmisten elämä on muuttunut sukupolvesta sukupolveen. Siksi uskomme, että Jumalan sanassa on edelleen voima muuttaa ihmisiä, perheitä, yhteiskuntia ja kansoja.

Raamattumaraton on enemmän kuin lukusuoritus. Se on uskon teko, jumalanpalvelus ja rukous. Se on profeetallinen julistus Jumalan sanan totuudesta, arvovallasta, suvereniteetista ja voimasta kansamme yllä.

"*Jumalan sana on elävä ja voimallinen ja terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka. Se tunkee läpi, kunnes erottaa sielun ja hengen, nivelet ja ytimet ja tuomitsee sydämen ajatukset ja aikeet.*" Heprealaiskirje 4:12

Jumalan sana on muovannut Suomea

Sotavuosina 1940-luvulla Raamattu antoi voimaa kansallemme. Myös tasavallan presidentti Kyösti Kallio ja hänen puolisonsa kehottivat kansaa

© Melina Lehtonen

Mila Lehtonen, 7-vuotias, luki muutaman kerran muutamia raamatunjakeita äitinsä Melinan johdolla. Myös Melinan isä Kari Kurkela luki, joten lukijoina oli kolme sukupolvea.

© Veijo Katara

Kansanedustajat Pekka Aittakumpu ja Kansallisen rukousaamiaisen vastuukansanedustaja Satu Tanus.

© Ossi Lehtiluhta

Päivi Räsänen näki tämä tärkeänä ja oli ensimmäinen kansanedustaja, joka varasi lukuvuoron.

rukoilemaan Raamatun sanoman mukaisesti. Sodan jälkeen maamme oli köyhä ja haavoittunut, mutta Raamattu antoi suunnan kirkkojemme lisäksi myös yhteiskuntamme rakentamiselle, Suomen eduskunta mukaan lukien.

Vuosisatojen ajan Raamatun vaikutus on näkynyt ihmiskäsityksessä, kulttuurissa, koulutuksessa, lainsäädännössä, työmoraalissa ja yhteiskuntaelämässä. Viime vuosikymmeninä yhteiskuntamme on maallistunut yhä enemmän, mutta Raamatun vaikutus on edelleen nähtävissä.

Jumalan sana ei ole menettänyt voimaansa. Siksi rukoilemme, että evankeliumi saisi jälleen juurtua ihmisten sydämiin ja elämään. Kautta historian Raamattu on antanut ihmisille voimaa jättää taakseen riippuvuudet, väkivallan, toivottomuuden ja rikkinäisen elämän, ja heidän elämänsä on muuttunut.

Nälkä Jumalan sanaan

Rukouksemme on, että Suomessa heräisi uusi nälkä Jumalan sanan ääreen. Profeetta Aamos puhuu nälästä ja janosta – ei leivän eikä veden, vaan Herran sanan kuulemisen tähden (Aamos 8:11). Tämä kuva on tärkeä osa Raamattumaratonin takana olevaa näkyä.

Herra, herätä uudelleen nälkä sanasi ääreen maassamme. Nälkä lukea Raamattua ja kuulla Jumalan ääni. Nälkä totuuden ja Jeesuksen ääreen.

"*Sinun sanasi on kokonaan totuus.*" Psalmi 119:160

Raamatun lukeminen oli myönteinen kokemus

Vaikuttaa siltä, että kokemus oli kaikille myönteinen. Ihmiset kokivat itsensä tervetulleiksi ja huomioiduiksi. Monet kertoivat myös kokeneensa rauhaa ja levollisuutta sekä Pyhän Hengen läsnäolon kirkkosalissa ja oman lukuvuoronsa aikana. Varausjärjestelmä toimi hyvin ja oli erittäin helppokäyttöinen.

Suurlähettiläs Boaz Rodkin (kesk.) ja varasuurlähettiläs Yotam Govrin.

Myös muistutus omasta lukuajasta vuorokautta aiemmin sekä lukuvuoron jälkeen sähköpostitse lähetetty kiitosviesti saivat paljon myönteistä palautetta. Moni toivoi, että tämä toistettaisiin.

Lukemisen pitäminen käynnissä vuorokauden ympäri vaati melkoisesti käytännön suunnittelua. Paikalla oli yötä päivää vähintään kaksi vapaaehtoista yhdyshenkilöä ja avustajaa. He ottivat lukijat vastaan, antoivat ohjeet ja huolehtivat käytännön yksityiskohdista.

Saimme paljon kiitosta siitä, että tämä järjestettiin. Se tekee meidät nöyriksi ja kiitollisiksi, erityisesti kun lukee palautteet, jotka lukijat lähettivät jälkikäteen lähetetyllä lomakkeella.

Tämä tapahtuma ylitti odotuksemme ja siitä tuli profeetallinen manifestaatio, mistä annamme kunnian Jumalalle.

Vierailu Israelin suurlähetystössä

Raamattumaratonin aikana vierailin Israelin suurlähetystössä Helsingissä. Minut kutsuttiin suurlähettiläs Boaz Rodkinin huoneeseen. Samalla sain tavata varasuurlähettiläs Yotam Govrinin, joka oli ollut suurlähetystössä vasta kuukauden, sekä talousasioista vastaavan virkamiehen Daniel Pukkilan.

Oli mukava keskustella ja todistaa niistä eri asioista, joissa olen mukana Jumalan valtakunnan työssä. Nyt oli sopivaa kertoa myös siitä, miksi olin Helsingissä sen viikon: Raamattumaratonista. Raamattuhan on itse asiassa juutalainen kirja, juutalaisten kirjoittama.

Sanoin noille kolmelle, jotka tuolloin istuivat suurlähettilään huoneessa: "Jos Suomen kansa kunnioittaisi Raamatun sanomaa ja ottaisi sen omakseen, me kaikki tässä maassa rakastaisimme Israelia. Samoin päättäjämme seisoisivat Israelin rinnalla ja ymmärtäisivät, mitä merkitsee siunata heitä".

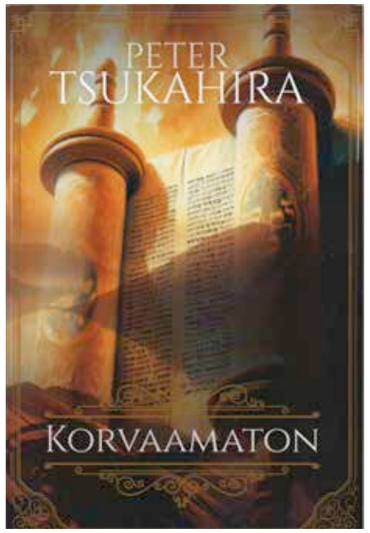
Kirjoittaja, Fredrik Ekholm on Israelin kunniakonsuli.

PROFETIOITA ISOLLA P:LLÄ

Esittelimme edellisessä numerossamme Andrey Teplinskyn uutuuskirjan ”Miksi Israelin taistelun tulisi olla sinulle tärkeä? Nyt on vuorossa sille sopiva jatko, Peter Tsukahiran ”Korvaamaton”.

Mielenkiintoista näissä kirjailijoissa on, että he tulevat samasta Kehilat HaCarmel seurakunnasta Karmel-vuoren rinteeltä Haifasta. Tsukahira on seurakunnan perustajajäsen ja Teplinsky puolestaan vanhemmistoveli ja seurakunnan miestyön vetäjä.

Lähes neljäkymmentä vuotta Israelissa asunut

Peter Tsukahira
Korvaamaton
ICEJ Suomen osasto, 2025

Peter Tsukahira avaa kirjassaan varsin syvällistä näköalaa Jumalan sydämeen ja Hänen strategisiin suunnitelmiinsa niin Israelin kuin Jumalan valtakunnankin eli myös koko maailman suhteen.

Tsukahira osoittaa kirjassaan, että Jumalan liitot Israelin kanssa ovat edelleen voimassa, eikä ns. korvausteologia, jonka mukaan seurakunta/kirkko on ottanut Israelin paikan Jumalan suunnitelmassa, suinkaan pidä paikkaansa.

”Raamatun mukaan Jumala valitsi Israelin tiettyä tarkoitusta varten. Jos haluamme ymmärtää Jumalan tahdon ja vaeltaa sen mukaan, meidän tulee tunnistaa Hänen armonsa avulla Hänen valintansa ja hyväksyä ne”, Tsukahira muistuttaa. Hän toivookin, että lukija näkisi Israelin Jumalan valittuna instrumenttina seurakunnan ja koko maailman kansakuntien siunaamiseksi.

Kirjan tekstissä nousee esille myös messiaanisen liikkeen merkitys tärkeänä osana Jumalan ennalleenasettamistyötä.

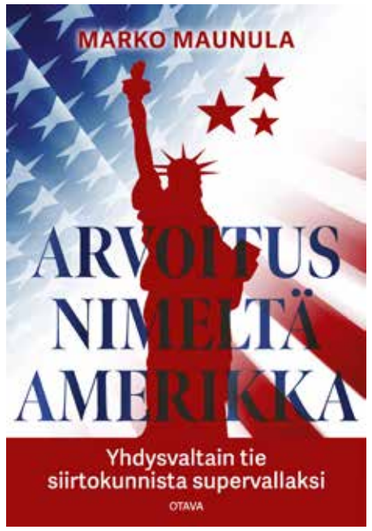
Katkeamaton juutalaiskansan olemassaolon jatkumo osoittaa Peter Tsukahiran mukaan, että Jumala on ollut peräänantamattoman uskollinen Raamattuun kirjatulle Sanalleen.

Raamatun kirjoitukset osoittavat Tsukahiran mukaan, että Israelin olemassaolo modernina kansana ei ole sattumanvaraista geopoliittista kehitystä, vaan suoraa Jumalan lupausten toteutumista. Mikään muu kansakunta ei ole koskaan kukistunut ja ollut hajallaan maailmanlaajuisesti niin kauan, ja sitten palannut muinaiseen kotimaahansa ja ottanut käyttöön alkuperäisen kielensä ja identiteettinsä.

Helppolukuinen teos osoittaa Vanhan ja Uuden testamentin esimerkkien avulla, kuinka tärkeää meille pakanakristityille on rukoilla Israelin kansan puolesta. Tsukahiran mielestä onkin tärkeää tarkkailla Jumalan tekoja meidän maailmassamme ja tunnistaa, kuinka ne ovat sopusoinnussa Raamatussa kerrottujen profetioiden kanssa.

”Sopusointi Jumalan Sanan suhteen on ratkaisevan tärkeää. Mutta kun Jumala puhuu jostain Raamatussa ja sitten toteuttaa sen, me tarvitsemme ilmestystä voidaksemme nähdä tapahtuman selkeästi.”

Kimmo Janas

Marko Maunula
Arvoitus nimeltä Amerikka
– Yhdysvaltain tie siirtokuunnista supervallaksi
Otava, 2026

ARVOITUSTEN AMERIKKA

Yhdysvalloissa yli kolme vuosikymmentä asunut historian professori avaa suomalaisille lukijoille arvoitusta Amerikasta lähinnä pureutuen maan historian kääänteisiin. Alaotsikkona on: Yhdysvaltojen tie siirtokunnista supervallaksi.

Kirjan esipuheessa Maunula toteaa, kuinka Yhdysvaltojen ymmärtämisen näennäinen helppous tekee siitä vaikeaa ja jatkaa kuinka Amerikan ymmärtäminen on oma pienteollisuuden ala.

Kirjassa todetaan erilaisten uskonnollisten ryhmittymien kohdalla heidän tavoitelleen utopiaa (Puritaanit/Shakers jne). Mormonismi on suurista uskonnoista amerikkalaisin, todetaan luvussa: Usko ja uskonto Amerikassa.

Otteita kirjasta: Kalifornia on pitkälti vastuussa mielikuvien Amerikasta / Länsi on ollut fyysisesti niinkuin mielikuvissakin Amerikka korotettuna toiseen potenssiin. Klondyken kultaryntäyksen aikoihin ja jälkeen mieliä kiehtoi lännen tarinat.

Sivulta 75 Lännen mineraalivarat ruokkivat osaltaan idän teollistumista. Mineraalilöydöistä legendaarisin on Sutters Millin kultaesiintymä. Puuseppä James W Marshallin tammikuussa 1848 poimima hippu sytytti globaalin kultakuumeen.

Sivulta 173 Amerikkalainen ulkopolitiikka ei ole paradoksaalista. Yhdysvallat on vuosikymmeniä toiminut läntisen maailman turvallisuuden viimeisenä rintamalinjana, demokratioiden arsenaalina ja vapauden idean lipunkantajana.

Sivulla 231 todetaan väkivallan olevan selkokieli, jota sekä kaupunkilaiset että mafiosot ymmärsivät ja heti sivulla 232 todetaan amerikkalaisen turvallisuuspoliittisen ajattelun tulleen marinoiduksi realismin veressä.

Sivu 259 Myös Yhdysvaltojen etnisen monimuotoisuuden kasvu on osaltaan muokannut amerikkalaista politiikkaa muodostamalla yhden kaupunkien ja maaseudun välisten jännitteiden rintaman.

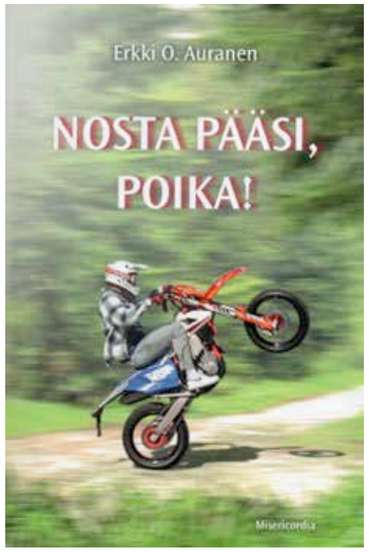
Samuel Saresvirta

PÄÄ PYSTYYN!

Vankan kokemuksen niin ulkomaankaupasta kuin radio- ja televisiotyöstäkin omaava kaivospuolen diplomi-insinööri ja pappi Erkki O. Auranen on tunnettu rohkeista, jopa provosoivista kannanotoistaan. Hän on monille tuttu myös TV7:ssä lähetettävästä Kirkossa keskustellaan -ohjelmasta, jossa hän ruotii maailmanmenoa toisen papin, Antti Kruusin kanssa.

Juuri ilmestyneessä kirjassaan ”Nosta pääsi, poika!” Erkki O. Auranen tykittää lahjomattomalla tyylillään teinipojille elämän moninaisuudesta ja mahdollisuuksista. Ja vaikka kirjoittaja on pappi, teksti on varsin maanläheistä, etenkin kun puhutaan niistä ”poikien jutuista” eli tytöistä ja seksuaalisuudesta. Rakastelun kolme oleellista osaa ovat Aurasen mukaan huulet, kieli ja jäykkä penis. ”Ja itse asiassa peniksen kohottajalihas on aivot! Näillä pärjää elämässä”, Erkki O. Auranen toteaa.

Tosimies lukee

Erkki O. Auranen
Nosta pääsi, poika!
Misericordia-Kustannus Oy, 2026

Heti kirjan alkulehdillä hän tekee selväksi, että sukupuolia on vain ja ainoastaan kaksi; mies ja nainen, kaikki muu on mielikuvituksen tuotetta.

Kirja on tarkoitettu nuorille pojille rohkaisuksi ja omilla aivoilla ajattelun opetteluun. Kirjan takakannessa todetaankin, että kyseessä on aivopesukirja, jonka luettuaan pojasta tulee omilla aivoillaan ajatteleva ymmärtäväinen ja lujatahtoinen itsenäinen mies, joka pärjää missä maailmassa tahansa. Kova on lupaus, mutta ei suinkaan täysin katteeton. Loppupeleissähän kyse on lukijasta, ja kuinka hyvin hän pystyy sisäistämään isoisä-Aurasen ohjeet.

Isänä olemista hän kehuu yhdeksi elämän suurista mahdollisuuksista ja nautinnoista. Auranen muistuttaa lukijalle, että jos lapselle ei opeta viisivuotiaana rajoja ja rakkautta, saa sen eteensä vasten kasvoja, kun lapsi on 15-vuotias. ”Ole tulevana isänä oikeudenmukainen, rehellinen ja rakastava, mutta tiukka ja vaativa. Kodin kannustus on paras lahja lapsellesi!”

Kirjan teksteistä tulee selvästi ilmi Aurasen mielipide vihervasemmiston ja sosiaalidemokraattien edustajista, eivätkä presidentit Koivisto ja Halonenkaan säästy arvosteluilta.

Vaikka kirjan kohderyhmänä ovat pojat, Auranen intoutuu ehkä hieman liikaakin julistamaan kantojaan nuorten mieliä mahdollisesti huolestuttavista ilmastonmuutoksella ja luontokadolla pelotteluista. ”Kaikki tämä on täysin normaalia, sillä Luojan luomistyö ei ole pysähtynyt, vaan jatkuu edelleen joka puolella maailmaa.”

Erkki O. Auranen kannustaa poikia myös rukoilemaan, ja kääntymään Jeesuksen puoleen hädän hetkellä. ”On nimittäin niin, että maailmassa on monia uskontoja ja jumalia, mutta vain yksi elävä Jumala, Luojajumala, Jahve, joka elää ja toimii tänäkin päivänä, myös Suomessa. Turvaa Häneen.”

Kirjan 65 elämää eri kanteilta tarkastelevaa lukua ovat 1-5 sivun mittaisia, joten keskittymisongelmien keskellä tuskaileva teinikin jaksaa lukea ne läpi – ja toivottavasti myös lukee.

Kimmo Janas

KILSOJA JA KYYNELEITÄ

Monet urheilua seuraavat suomalaiset ovat huippu-urheilua seuratessaan kuulleet vuosien mittaan mainittavan nimen Jukka Härkönen.

Hänen nimensä on mainittu mm. keihäänheittäjä Julius Yegon, Frank Fredericksin ja Marie-Josè’ Perecin yhteydessä.

Sotkamosta ponnistaneelle (oma laji kolmiloikka) pojalle oli yllättävien käänteiden kautta auennut tie huippu-urheilun parrasvaloihin ja manageroimaan monia kuuluisia urheilijoita. Liikunnanopettajan pätevyys tuli hommattua Jyväskylässä, mutta opettajan toimi oli lyhytaikainen. Valmennustoiminta mm. oman lajin parissa kiinnosti ja Leena Kiviranta oli alkuajan menestysurheilua Suomen mittakaavassa.

1980-luvun alussa Lahden Ahkerasta tuli pyyntö seuran valmennuspäällikköksi. Suomen Urheiluliitosta ehdotettiin matkaa USA:han, Kaliforniaan seuraamaan Britannian keskimatkojen huippujuoksijoiden (Roger Black/Kriss Agabussi) sekä 10-ottelija Daley Thompsonin harjoittelua. Tällä matkalla vierailtiin myös Edwin Mosesin kotona, mikä teki suomalaisvierasiin vaikutuksen. Vuonna 1986 Kalifornian vierailun aikana räjähtää Tsernobylin ydinvoimala, ja Jukka sekä matkaseuralainen päättävät palata kotimaahan uutisten Kaliforniassa ollessa niin epämääräisiä, että lähimmäisten tilanne Suomessa huolestutti.

Lahden Eliittikisat ja Helsingin GP-kisat olivat

Jukka Härkönen & Atte Husu
Kilsoja, kunniaa ja kyyneleitä
Urheilumanagerin muistelmat
Teos, 2026

osaltaan kouluttamassa miestä tuleviin haasteisiin, ja tie vei monen mutkan kautta manageerointihommiin ja urheilijoita Härköselle siunaantui Namibiasta, Etelä-Afrikasta, Ranskasta jne.

Kotimaasta tunnettuja nimiä olivat Kimmo Kinnunen ja Janne Ahonen. Managerina mies etsi mm. sponsoreita urheilijoilleen tärkeimpinä niminä Adidas, Mizuno ja Nike ja summien suuruudet muotoutuivat ”urheilijan painoarvon” mukaan.

Jotkut urheilijat totesivat Härkösen pitävän urheilijoidensa puolta terrierimäisin ottein. Kirjassa tulee esiin tapauksia, jolloin Härkönen on joutunut pettymään urheilujohtavien toimintaan ongelmatapauksien kohdatessa ja raippaa saa mm. tunnettu urheilukirurgi, joka leikkasi Jukan ”talliin” kuuluvan urheilijan.

Samuel Saresvirta

Lukijan kynästä

Maailmanloppu

Pitäisikö kristittyjen kaipaavasti odottaa vai pelätä?

Kaipaavasti odottaen tarkoitan sitä, mikä seuraa välittömästi maailmanlopun jälkeen, eli Jeesuksen takaisintuloa ja se uusi maa ja taivas.

Raamattu kertoo yksityiskohtaisesti, kuinka maapallo ja suuri osa sen väestöstä pian tuhoutuvat. Maailmanhistoria ja jokapäiväiset uutiset vahvistavat paljon Raamatun sanoja. Ydinaseita on oikukkaissa käsissä, kuten Venäjän Putinilla, Pohjois-Korean Kim Jongilla ja islamistisilla joukoilla Pakistanissa ja mahdollisesti Iranin vallankumouskaartilla, ehkä terroristeilla jotka vihdoin onnistuvat saamaan käsiinsä sen suuren pommin. On pandemioita, joita mikään rokote ei voi pysäyttää. Ehkä ympäristöuhka, talouden romahdus, yhteiskuntaa uhkaava rikollisuus voidaan lisätä ihmiskunnan kuoleman listalle, ja jopa äkilliset megatulivuoret, asteroidit tai komeetat ovat potentiaalisia planeetan tappajia.

Löydämme Raamatusta jälkiä, jotka voivat vastata kuvailtua. Älkäämme unohtako nopeasti lähestyvää kontrolliyhteiskuntaa, sen valvonnan ja Antikristuksen ”merkin” käyttöönoton, joka Raamattu sanoo olevan välttämätön että voisi myydä ja ostaa, toimia yhteiskunnassa yleensä.

Ja miten kristittyjen tulisi suhtautua tähän maailman loppuun, kaipaa sitä vai kauhistua? Toivottaa se tervetulleeksi vai yrittää estää se? On totta, että meidän tulisi huolehtia meille hallittavaksi annetusta planeetasta, mutta Raamattu kertoo edelleen nimenomaisesti sodista, vereksi muuttuvista meristä ja palaneesta luonnosta, myrkytetyistä joista. Ja se sanoo myös, kuinka Jeesus tulee takaisin ja puhdistaa ja parantaa maapallon. Miksi siis tämä ympäristö kamppailu, jonka radikaalit toimenpiteet uhkaavat talouden palaavan kivikaudelle? Miksi ylipäätään taistella tätä kehitystä vastaan? Raamattu puhuu Jeesuksen toisen tulemisen nopeuttamisesta (2. Piet.3:12-13) ja Matt.24:14 sanoo “*Tämä valtakunnan evankeliumi julistetaan koko maailmassa, todistukseksi kaikille kansoille, ja sitten tulee loppu*”.

Ilmeisesti kyse on evankeliumin levittämisestä niin kauan kuin ”päivä kestää”, eli vain silloin on mahdollista tehdä lähetystyötä, koska yön tultua olemme pitkällä Antikristuksen lyhyessä ”Ahdistuksen” ajassa.

Voimme taistella antikristillistä kehitystä vastaan saadaksemme lisää armonaikaa, jotta enemmän ihmisiä voisi pelastua, totta. Mutta tämä ei tarkoita planeetan ja ympäristön pelastamista. Jos tarkastelemme varhaiskristittyjä Raamatussa ja myöhemmin herätyshistoriassa, heidän koko sydän oli keskittynyt sielujen pelastukseen, ei luonnon tai edes yhteiskunnan hyvään, koska ihmisten pelastuessa siunaukset tulivat joka tapauksessa näille toisille asioille. He eivät myöskään olleet kiinnostuneita omista taloista, loma-asunnoista, menestyvistä ammateista ja vaurauden tai turvallisesta mukavuudesta. Päinvastoin, he halusivat tällaisista asioista pois, joten miksi emme me, jos se on Jumalan tahto, priorisoida evankeliumin levittämistä sen sijaan?

Monien kristittyjen on tehtävä valinta nyt, kun maailmanloppu todella lähestyy. Valita oman tahtomme tai Jumalan tahdon välillä, valita tämän maailman ja maan tai tulevan Rauhan valtakunnan ja uuden maan ja taivaan olemassaolon välillä, valita sielujen pelastuksen tai planeetan, valita uhrauksen tai tilapäisen mukavuuden välillä. Kumman valitset?

“*Koska tämä kaikki näin hajoaa, millaisia teidän tuleekaan olla pyhässä elämässä ja jumalanpelossa odottaessanne ja jouduttaessanne Jumalan päivän tuloa, tuon päivän, jonka voimasta taivaat hehkuen hajoavat ja alkuaineet kuumuudesta sulavat. Mutta hänen lupauksensa mukaan me odotamme uusia taivaita ja uutta maata, joissa vanhurskaus asuu*” (2. Piet.3:11–13).

Ystävällisin terveisin:
Peter (Pekka) Kujala

Korjaantuuko auto rukouksella?

Kaksi keski-ikäistä miestä ajoi autolla kohti Syvärin kaupunkia Venäjällä.

Toinen miehistä tahtoi nähdä paikat, minne hänen isänsä sotaretket olivat ylettyneet.

Reissu oli samalla myös evankelisointimatka, vaikka uusien alueiden näkeminenkin kiinnosti. Kumpikaan miehistä ei hallinnut venäjän kieltä, mikä toi omat haasteensa matkaan. Matka tapahtui ennen kuin Venäjän raja sulkeutui.

Toinen miehistä oli korjannut autoja työkseen ja oli varautunut korjaamaan matkan varrella menopelinä ollutta autoa, joka ei ollut enää uusi. Kasettisoitin toisti matkalaisten iloksi musiikkia ja saarnoja. Matka kulki alueille, joilla ei enää ymmärretty suomen kieltä eikä puhuttu karjalan kieltä. Suomen rajaseutu oli jo jäänyt kauas.

Pian kuski muuttui huolestuneen näköiseksi, koska musiikin lisäksi autossa rupesi kuulumaan humisevaa ääntä. Auton ohjattavuuskin huononi, ja lopulta jyrisevä ujellus paikallistui kulkupelin takarenkaaseen. Auto pysäytettiin tien laitaan.

“Se on sitten laakeri sökönä”, tuumasi kuski.

Miehet katselivat autosta mukaan otettuja varaosia. Laakerivikaan ei oltu varauduttu matkalle lähdettäessä.

“Volvon laakereita ei näiltä seuduilta kyllä löydy, saat olla varma,” kuski tuhahti kaverilleen.

Evankelista totesi siihen, että nyt on rukouksen aika. Miehet laittoivat nokkapellin auki yläasentoon ja evankelista alkoi rukoilla kädet kohotettuina taivasta kohti.

“Jumalani, sinä olet aina hädässäni kuullut minua. Auta meitä!”

Rukous kesti. Autoja meni ohitse ja niiden kuljettavat katselivat ihmetellen outoa tapahtumaa tien varrella.

Miehet päättivät viimein jättää auton tien varteen ja lähteä kävelemään. He olivat kävelleet jo aika pitkän matkan, kun heidän katseensa kiinnittyi mäellä olevaan taloon, jonka pihamaalla näkyi Volvo-merkkinen henkilöauto. Miehet totesivat kuitenkin harmikseen, että se oli vanhempaa merkkiä kuin heidän kulkupelinsä.

Talon isäntä avasi ulko-oven ja viittoili tulijoita sisälle päin. Hän oli päättänyt ottaa tarkemmin selvää kulkijoista, kielimuurista huolimatta.

Talonväki kokoontui ihmettelemään tulijoita, mutta yhteistä kieltä ei löytynyt, joten ei auttanut kuin piirtää paperille auton pyörän tekniikkaa. Sitten miehet ohjattiin huoneeseen, jossa vanha mummo oli sairastanut pitkään. Mummo tulkkasi ruostuneella kielitaidolla karjalan kielen sanoja heikolla äänellä. Hän iloitsi kovasti yllättäen tulleista Suomi-vieraista. Saatuaan luvan evankelista rukoili mummon puolesta, joka oli ollut sairaana, ja luki Herran siunauksen.

Sitten isäntä haki varastostaan auton laakerin. Mummo yritti tulkata vieraille kulkijoille, mitä oli tapahtunut.

Isäntä oli hakenut vuosia aikaisemmin Suomesta varaosia autoonsa. Hän oli tuonut mukanaan laakerin, joka ei ollut käynyt hänen autoonsa. Se oli ihan tarpeeton hänelle, eikä muilla kyläläisillä ollut Volvoja. Nyt laakerille tuli käyttöä, sillä se oli juuri sopiva miesten kulkupeliin.

Mummo toivotti heille hyvää matkaa ja pyysi käymään uudestaankin. Miehet jatkoivat matkaansa iloiten ja vaihtoivat kuskia määräajoin, koska väsymys alkoi tuntua matkalaisissa.

Viimein miehet saapuivat Syvärille, jossa venäjänkielinen tulkki oli jo odottamassa heitä, niin kuin oli aikaisemmin sovittu. Miehet vaihtoivat matkan kuulumiset tulkin kanssa. He viettivät useita päiviä Syvärin maisemissa ja kohtasivat alueen asukkaita. Iltaisin he pitivät kokouksia lähialueen koululla. Kun kotiinlähdön aika koitti, tulkki pyysi päästä mukaan paluumatkalle.

Paluumatkalla he poikkesivat taloon, josta oli ihmeellisesti löytynyt laakeri kulkijoiden autoon. Tulkki oli mukana, joten talon väelle alkoi selvitä miesten matkan tarkoitus. Naurua riitti, kun isäntäväki ja vieraat ymmärsivät, miten monia asioita he olivat ymmärtäneet väärin.

Talon isäntä ihmetteli myös Herran siunauksen voimaa. Miesten lähdön jälkeen isännän äiti oli nukkunut koko yön heräämättä kertaakaan. Aamulla äiti oli tullut keittiöön touhuamaan, minkä jälkeen hän oli lähtenyt ruokkimaan kanoja niin kuin hänellä oli ollut aikaisemmin tapana.

“En ole koskaan aiemmin nähnyt tällaista ihmettä”, mies päivitteli.

Vieraita palveli nyt aiemmin kamarissa sairastanut mummo, joka oli saanut elämän voimat takaisin. Kun miehet lähtivät jatkamaan tulkin kanssa matkaa, talonväki hyvästeli heidät portailla. Isäntä totesi tulkin avustuksella evankelistalle, että “tämä koti on aina avoinna näille asioille, kun kuljette täälläpäin.”

Samuli Ahonen

HÄTÄ SUOMEN LAPSISTA JA NUORISTA

Minulla on hätä Suomen koululaisista ja koululaitoksesta. Kuin isku omaan sydämeeni on tullut, kun olen kuullut uutisen, jossa on kerrottu koulussa tapahtuneesta väkivallasta, vaikka se, kun joku oppilas koulussa puukotti kotitaloustunnilla toista oppilasta!

Näitä ikäviä uutisia kuullessani kysyn, mitä Suomen lapsille ja nuorille on tapahtunut?

Edustan kirjoituksessani kristillistä järjestöämme Hope for Tomorrow – Toivoa huomiseen yhdistystä. (www.hopefortomorrow.fi) Järjestömme kautta olemme saaneet auttaa jo parinkymmenen vuoden ajan lapsia ja nuoria kouluun Keniassa, Ugandassa ja tukea lastenkotia Intiassa. Aineellisen avun lisäksi autamme tuettaviamme myös hengellisesti tuntemaan Jeesusta ja Jumalan Sanaa. Teemme näin siitä huolimatta, että tukikohteissamme Keniassa, Ugandassa ja Intiassa seurakunnat ovat vahvasti mukana siellä tehtävässä työssä.

Mitä on tapahtunut suomalaiselle koululaitokselle sen jälkeen, kun Raamattuun perustuvaa uskonnonopetusta ei Suomen kouluissa enää ole? Uskon, että tällä muutoksella on yhteys väkivallan lisääntymiseen lasten ja nuorten keskuudessa.

Itselläni on mielessä lapsuudesta suuri turvallisuus, jonka sain koulun aamuhartauksista ja uskonto tunneilta. Ihanat isot kuvat, jotka opettaja ripusti luokan eteen uskontotunnilla, ovat piirtyneet lähtemättömästi muistiini. Jeesus kantaa eksynyttä lammasta sylissään, enkeli istuu Jeesuksen haudan kivellä, tuhlaajapoika palaa kotiin isänsä luokse. Nämä kuvat ovat edelleen vahvoina mielessä.

Ugandasta Suomessa vieraillut yhteistyökumppanimme, kristillisen koulun rehtori Paul Kinataama kysyi puheessaan Orivedellä, kuka pelastaa Suomen haavoittuneen koululaitoksen. Puheen tekstinä oli Jeesuksen kertomus laupiaasta samarialaisesta. Raamatun kertomuksessa sekä pappi että lakimies menivät haavoittuneen ohi. Vain samarialainen mies pysähtyi auttamaan. Kuka pelastaa Suomen haavoittuneen koulun? Menevätkö lainsäätäjät ohi, ovatko myös seurakunnat menossa ohi? Näin kysyi meiltä afrikkalainen rehtori.

Me haluamme Hope for Tomorrow yhdistyksessä tehdä jotakin myös Suomen lasten ja nuorten hengellisen opetuksen hyväksi. Nyt aluksi olemme avanneet erityisesti lapsille suunnatun youtube kanavan, nimeltä Outi stories, jonka tarinat ovat vapaasti käytettävissä lapsille, nuorille, kodeille ja tilaisuuksiin seurakunnissa, kouluissa, missä ja miten vain. Tule kanavalle! Ja rukoilisitko kanavan puolesta.
Tässä linkki youtube kanavalle.
https://youtube.com/@outivalimaa-f3n?si=hBSN1Npaqgct6G8l

Mielessä on myös isompien lastenkokouksien järjestäminen.
Jos haluaisit tulla mukaan, ota yhteyttä.

Outi Välimaa
Hope for Tomorrow,
toiminnanjohtaja, opettaja, lähetystyöntekijä
puh. 045 809 5855
outivalimaa53@gmail.com

Kimmo Janas

Volkswagen-konsernin uuden pienempien sähköautojen MEB+ -alustan jakavat Cupra Raval, VW ID.Polo, VW ID.Cross ja Skoda Epiq. Meillä testissä upouusi Cupra Raval.

▲ ◀ Ravalin muotoilussa on selvää uhittelun makua, jota kuparinväriset 19 tuuman Vandal -kevytmetallivanteet vielä korostavat.

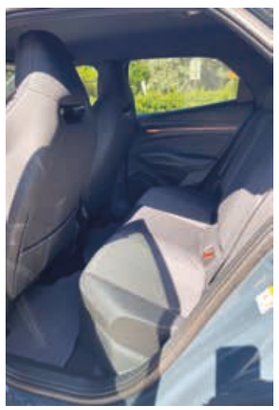
Cupra Raval Endurance

Euroopan autoteollisuus käy läpi perustavanlaatuista muutosta. Siirtymä sähköistymiseen kiihtyy, CO_2-sääntely kiristyy jatkuvasti ja kilpailu voimistuu samalla, kun koko toimialan kustannusrakenteet ovat edelleen merkittävän paineen alla.

Tehtaan tiedotteen mukaan Seat-brändin tuleva suunta nykyisen tuotesyklin jälkeen on arvioinnin kohteena. Tämän vuoksi useat skenaariot vuoden 2030 jälkeiselle ajalle ovat edelleen mahdollisia. Riippuen siitä, miten sääntely, asiakaskysyntä ja markkinaolosuhteet kehittyvät, vaihtoehtoihin voi kuulua myös Seat-brändin asteittainen alasajo. Lopullista päätöstä ei kuitenkaan ole tehty.

◀ Edessä on Cupra bucket seat -sporttistuimet, jotka antavat mukavasti tukea mutkikkaampaakin tietä porhaltaessa.

▶ Takana on toki tilaa, muttei ehkä kaikkein pitkäkoipisimmille matkustajille.

Kävin miten kävi, Seatista eriytetty Cupra-merkki tullee nousemaan entistä näkyvämpään rooliin konsernin merkkien joukossa.

Inhimillinen hintataso

Viime huhtikuussa maailmanensiiltaansa viettänyt espanjalainen Cupra Raval rantautui Suomeen kesäkuussa ja aloitti heti suomalaisasiakkaiden voittamisen.

Emomerkkiään räyhäkkäämmäksi profiloituvan Cupran uutuusmalli ei todellakaan jätä kylmäksi. Vain neljän metrin pituinen Raval yhdistää urbaanin dynaamisuuden ylättävän väljiin sisätiloihin ja varsin tilavaan tavaratilaan.

Lanseerausvaiheessa myynti käynnistyi 52 kWh akulla varustetuilla Endurance Launch ja VZ Launch -versioilla, pienemmällä 37 kWh akulla varustetut versiot saapuvat markkinoille syksyn kuluessa.

Meille valikoitui koeajoon Endurance Launch Plus -versio, jossa on 211 hevosvoiman etuvetoinen täyssähkömoottori. Autolle luvataan kaupunkiajossa 568 km toimintamatkaa ja yhdistetyssä ajossa 438 km – no kuskista riippuen ei noihin kilometrimääriin välttämättä päästä, ainakaan Suomen talvessa.

Hintaluokaltaan tämä varsin sähäkkä auto edustaa jo ns. inhimillistä hintatasoa; alkaen hinta on 30 900 euroa, ja tämä meillä koeajettava versio kustantaa 33 900 euroa – eli Jorma Uotisen sanoin ”ei paha”.

Näppärä pyöriteltävä

Kun ei enää jaksa kiertää autoa ja ihastella sen muotoilua, on aika lähteä koeajolle.

Ensimmäisenä yllättyy Ravalin todella hiljaisesti äänestä. Mutta kun painaa ohjauspyörän namiskuukkelia ja ottaa käyttöön Cupra-moden, ilmoille pääsee jo mukavan tuntuista mörinää – ja auto lennähtää tietenkin normaalia iloisemmin matkaan.

Näppärän kokoinen Raval puikkelehtii kiitettävästi kaupungin vilinässä. Tätä edesauttaa myös yhden polkimen ajomahdollisuus.

Virran talteenotosta huolehtii 3-portainen rekuperaatiotoiminto, jota hallitaan ohjauspyörän takana sijaitsevilla lärpäkkeillä.

Varsinainen latausnopeus ei edusta ehkä markkinoiden kärkeä, mutta on kuitenkin riittävän rivakkaa – 24 minuutissa 10–80 %. Ja mikä parasta tässä hintaluokassa, Ravalissa on myös akun esilämmitys pikalatausta varten. Vilpoisemmilla keleillä toimintamatkaa pidentävä lämpöpumppu on kuitenkin hankittava lisähintaan.

▲ Konepellin alta löytyy sähköautoksi yllättävän avoin tila.

▲ Tavaratila on mukavan kokoinen, 441 litraa...

▲ ...ja välipohjan alta löytyy lisää säilytystilaa.

▲ 12,9 tuuman infotainment-järjestelmässä on uusi Android -pohjainen käyttöjärjestelmä, jonka käytön oppii yllättävän lyhyen harjoittelun jälkeen. Kaikki tarvittava tieto löytyy nopeasti.

▲ Mittaristo on 10,25 -tuumainen digitaalimittaristo, johon saa valittua useita näkymävaihtoehtoja.

▲ Ravalin monitoimiohjauspyörä on jämäkän tuntuinen. Vasemmalla puolella olevasta nappulasta saa valittua viiden ajotilan välillä, ja oikeasta nappulasta saa kytkettyä päälle erityisen Cupra-ajotilan.

▶ Kojelautaan integroitu projektori heijastaa animoituja grafiikoita ovipaneeleihin.

▼ Kuparinvärisiä elementtejä löytyy eri puolilta autoa.

▲ Jyhkeän oloinen E-5008 soveltuu isommankin perheen kuljetustarpeisiin.

Peugeot E-5008

Kimmo Janas

Koska useammalla tässä lehdessä haastatellulla isällä on mittava lapsikatras, otimme testiin seitsenpaikkaisen sähköauton, upouuden Peugeot E-5008:n.

Peugeot on tuonut markkinoille E-5008 -mallistaan 325-hevosvoimaisen nelivetoisen Dual Motor -version. Auton etuakselilla on 213-hevosvoimainen ja taka-akselilla 112-hevosvoimainen kestomagnetoitu synkronimoottori. Yhteistä vääntöä paketista löytyy 509 newtonmetriä, eli nyt pitäisi siirtyä isompikin kuorma kivutta vaikkapa kesämökille. Ja jos tavaratila loppuu kesken, voi peräkoukkuun liittää 1000 kilon jarrullisen perävaunun.

Massa liikkuu

Vaikka auto painaa muhkeat 2,3 tonnia, se kiihtyy nollasta sataan 6,5 sekunnissa, mikä on ihan mukava lukema, jos sillä mökkimatkalla joutuu ohittelemaan hitaampiaan. Ohituskiihtyvyydeksi välillä 80–120 km/h luvataan 4,0 sekuntia.

E-5008 AWD:n hinnat lähtevät 49 390 eurosta, tämä meillä koeajossa ollut E-5008 GT Exclusive AWD maksaa kaikkine herkkuineen 56 790 euroa, mitä voidaan pitää varsin kohtuullisena hintana tämän kokoluokan täyssähköisestä, nelivetoisesta, 7-hengen autosta.

▼ Keskimmäisellä penkkirivillä on mukavasti tilaa.

▼ Sisätilat ovat todella tyylikkäät. Etupenkkien runsaat sähkösäädöt helpottavat sopivan ajoasennon löytymistä.

▲ 5-paikkaisena Peugeotin tavaratila on todella juhlavan kokoinen, 862 litraa.

▲ Kun takimmaisen penkkirivin nostaa ylös, tilaa jää vielä hyvin matkatavaroille 294 litraa.

▲ Eikä takimmaisille penkeille kapuaminenkaan ole turhan hankalaa.

Tehdas lupaa yhdistetyksi kulutukseksi 18,6 kWh/100 km, meidän Kuopion reissulla kulutus liikkui 20 kWh paremmalla puolella.

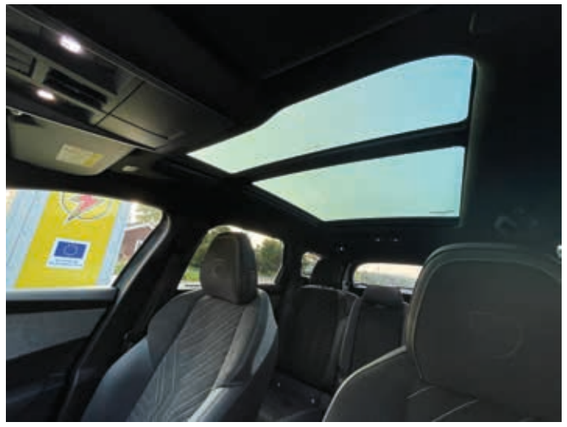
Esilämmitys vakiona

Peugeot E-5008:n energialähteenä on 73 kWh:n litium-ioniakusto, joka tarjoaa 467 kilometrin WLTP:n mukaisen toimintamatkan. Myöhemmin on luvattu tuoda myös ns. long range -versio, jonka akkukapasiteetti on 97 kWh, mutta se tulee ainoastaan etuvetoisena.

Meidän koeajossa Espoosta Kuopioon toimintamatka liikkui karvan alle 400 kilometrissä, eli Joroisten Jari-Pekassa piti pysähtyä lounaalle, jonka aikana akusto täyttyi.

Pysähtyessä akustossa oli virtaa 20 %, mutta autopa ilmoittikin yllättäen latauksen täyteen kestävän 2 h 41 min. No kun piuhat sai kiinni, alkoi virtaa siirtyä 136 kW:n teholla, toisin sanoen ei siinä loppujen lopuksi tarvinnut santsikierrosta ottaa buffet-pöydästä, vaan valmista tuli noin tunnissa. Latauksen rivakkuutta helpotti tietenkin akun esilämmitys, jonka saa päälle myös manuaalisesti, jos ei satu luottamaan navigaattoriin.

▲ Yhdistetty mittaristo ja infotainment on mahtavan kokoinen. Viikon koeajo ei tosin riittänyt kaikkien toimintojen opetteluun.

Tila riittää

Yksi E-5008:n vahvuuksia on hyvät tilat sisällä. Viimeinen penkkirivi soveltuu eläkeikää nuoremmille aikuisille, mutta varsinkin perheen pienimmille se pelittää mainiosti pidemmälläkin jotoksella. Keskimmäisellä penkkirivillä on siirtovaraa 15 cm, joka helpottaa pidemmänkin teinin kömpimistä takapenkille.

Oletusajotilassa Peugeot on lähtökohtaisesti etuvetoinen, mutta takamoottori herää henkiin, kun pito alkaa heikentyä. Toisaalta sport- ja awd-ajotilassa neliveto on aina päällä.

Vaikka auto itse on aika möhkäle, ohjauspyörä on yllättävän pieni, jota on helppo pyöritellä.

Kaiken kaikkiaan todella miellyttävä tuttavuus – pienemmälläkin miehityksellä ajettaessa.

◀ Monitoimiohjauspyörästä löytyy kaikki tarvittavat painikkeet sulavaan ajamiseen.

◀ Aukeava panoraamakattoikkuna lisää entisestään tilavuuden tunnetta. Ja mikä mahtavampaa kuin ihailla kirkasta tähtitaivasta syysiltoina – siis matkustajat, ei kuski...

▶ Keskusnäytön alapuolella on pienempi näyttö, jolle voi siirtää usein tarvitsemiaan toimintanäppäimiä.

YRITTÄJÄ!

Kaipaatko lisänäkyvyyttä tuotteillesi/palveluillesi?

Mainosta Tosimies -lehdessä!

Ota yhteyttä:
puh. 0400 596 120
tai info@faktapro.fi